

Tin Lành theo Giăng (Giăng)

Mục-dịch: Để chứng-minh một cách quá-quyết rằng Giê-xu là Con Trai của Đức Chúa TRỜI và rằng mọi người tin-nhận Ngài sẽ được sự sống đời đời.

Người viết: Giăng, một sứ-đồ, con trai của Xê-bê-đê, em của Gia-cơ, được gọi là “con trai của Sấm Sét”.

Viết cho: Christ-nhân và người tìm Chúa.

Ngày viết: Có lẽ giữa năm 85 Sau Christ Giáng-sinh (SC) và 90 SC.

Bối-cảnh: Viết sau khi Giê-ru-sa-lem đã bị phá-hủy năm 70 SC và trước khi Giăng bị lưu-đày ở đảo Bát-mô.

Câu gốc: “Cho nên nhiều dấu hiệu khác Giê-xu cũng đã làm trong sự hiện-diện của các môn-đồ của Ngài, là những điều chẳng được viết trong sách này; nhưng các điều này đã được viết để các người có thể tin rằng Giê-xu là Đấng Christ, Con Trai của Đức Chúa TRỜI; và sự tin đó, các người có thể có sự sống trong danh của Ngài.” (20.30-20.31)

Nhân-vật chính: Giê-xu, Giăng Báp-tít, các môn-đồ, Ma-ri, Ma-thê, La-xa-rơ, mẹ của Giê-xu, Phi-lát, Ma-ri Ma-đơ-len.

Chỗ chính: nông-thôn Giu-đê, Giê-ru-sa-lem, Sa-ma-ri, Ga-li-lê, Bê-tha-ni.

Đặc-tính: Trong 8 phép lạ ghi trong sách này, 6 là duy-nhất (giữa 4 sách Tin Lành) như “Bài Giảng Phòng Trên” (đoạn 14-17). Trên 90% sách Giăng là duy-nhất (Giăng không ghi gia-phổ, không ghi sự ra đời của Giê-xu, thời thơ ấu, lúc bị cám-dỗ, sự hóa-hình, việc bổ-nhiệm các sứ-đồ, và cũng không có các ẩn-dụ, sự thăng-thiên, hay đại mệnh-lệnh).

Ý chính: Ngài phát ra lời (Ngài phán), các dãy thiên-hà bèn quay cuồng hiện ra, các ngôi sao cháy sáng trên các tầng trời, các hành-tinh xoay quanh các mặt trời của chúng; lời có sự kinh-sợ, vô hạn, quyền-năng tỏa ra. Ngài lại phán, các vùng nước và đất đầy các thảo-mộc và các sinh-vật, chạy, lội, lớn lên, và sinh-sôi nảy-nở; lời có sự sống vận-động mạnh-mẽ, thờ ra đều-đặn, và sinh động. Và Ngài làm nên loài người đàn-ông và đàn-bà suy-tư, nói chuyện, và thương-yêu; lời có vinh-quang, có khả-năng sáng-tạo và cá-tính. Đời đời, vô hạn, vô tận, Ngài đã là, là, và luôn luôn là Đấng Tạo-hóa và Chúa của tất cả hiện-hữu.

Và thế thì Ngài đã nhập-thể và nhập-thể trong xác-thịt loài người trên một hạt bụi trong vũ-trụ gọi là trái đất. Đấng Tạo-hóa toàn-năng đã trở thành một phần-tử trong các vật thọ-tạo của chính Ngài, bị giới-hạn bởi thời-gian và không-gian, dễ bị già, bệnh, và chết. Nhưng tình yêu cao-thượng đã bắt buộc Ngài đến để cứu-chuộc những kẻ hư-mất và để ban cho kẻ đó một tặng-phẩm: sự sống đời đời. Ngài là Lời; Ngài được đặt tên là Giê-xu; Ngài là Đấng Christ.

Chính lẽ thật đó sứ-đồ Giăng đem lại cho chúng ta trong sách Giăng này. Tin Lành theo Giăng không diễn-tà cuộc

đời của Đấng Christ; sách này là một luận-chứng mạnh-mẽ đưa ra về sự nhập-thể và nhập-thể, một sự chứng-minh xác-định rằng Giê-xu đã là, là, và luôn là, được sai đến ra khỏi trời, Con Trai của Đức Chúa TRỜI và là nguồn độc-nhất của sự sống đời đời.

Giăng vạch trần ra nhân-dạng của Đấng Christ với các lời mở đầu: “Trong sự bắt đầu đã có Lời, và Lời đã ở cùng Đức Chúa TRỜI, và Lời đã là Đức Chúa TRỜI. Đấng này đã ở trong sự bắt-đầu với Đức Chúa TRỜI” (1.1-1.2); và phần còn lại của quyển sách tiếp-tục chủ-đề này.

Giăng, một nhân-chứng thấy tận mắt, chọn 8 trong các phép lạ (mà ông gọi là các dấu-hiệu) của Đấng Christ để vạch trần ra bản-tánh người/Đức Chúa TRỜI của Đấng Christ và sứ mệnh ban sự sống của Ngài.

Các dấu-hiệu này là:

- (1) biến nước thành rượu (2.1-2.11),
- (2) chữa lành con trai của một nhà quý-phái (4.46-4.54),
- (3) chữa lành người què (5.1-5.9),
- (4) cho ăn no-nê 5 ngàn người với chỉ một ít ổ bánh và vài con cá (6.1-6.14),
- (5) bước đi trên mặt nước (6.15-6.21),
- (6) hồi-phục thị-lục của người mù (9.1-9.41),
- (7) cho La-xa-rơ sống lại từ cái chết (11.1-11.44), và, sau khi có sự sống lại
- (8) ban cho các môn-đồ một mẻ quá nhiều cá (21.1-21.14).

Trong mỗi chương, thần-tính của Giê-xu được tỏ ra rõ-ràng với cái công-thức “TA LÀ.”

Giăng nhấn mạnh nhân-dạng thật của Giê-xu qua các danh-xưng: Lời, độc-sanh, chiền con của Đức Chúa TRỜI, Con Trai của Đức Chúa TRỜI, bánh thật, sự sống, sự sống lại, gốc nho.

Khi Giê-xu dùng công-thức “TA LÀ,” Ngài xác-nhận sự tiền hữu và thần-tính Chúa TRỜI đời đời của Ngài.

Giê-xu nói: Ta là bánh có sự sống (6.35);

Ta là sự sáng của thế-gian (8.12; 9.5);

Ta là cái cổng (10.7);

Ta là đấng chăn hiền-lành (10.11-10.14);

Ta là sự sống lại và sự sống (11.25);

Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống (14.6); và

Ta là gốc nho thật (15.1).

Dấu lạ vĩ-đại dĩ-nhiên là sự sống lại; Giăng ghi lại việc thấy tận mắt cái mộ trống. Ông đoạn ghi lại các sự hiện ra của Giê-xu sau khi sống lại.

Giăng, một môn-đồ trung-tín của Đấng Christ đã cho chúng ta cái nhìn cá-nhân trực-tiếp ở Giê-xu Đấng Christ, Con Trai của Đức Chúa TRỜI.

Trong khi đọc sách này, xin quý vị tin-nhận Giê-xu Đấng Christ là Chúa Cứu-thể của cá-nhân mình và bước theo Ngài đời đời.

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 1.1-1.46)

A. SỰ RA ĐỜI VÀ CHUẨN-BỊ CỦA GIÊ-XU, CON TRAI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI (1.1-2.12)

Đức Chúa TRỜI đã trở thành một người trần-Thần-tính của Giê-xu (2/Giăng 1.1-1.18)

1¹Trong sự bắt đầu đã có Lời, và Lời đã ở cùng Đức Chúa TRỜI, và Lời đã là Đức Chúa TRỜI. ²Đấng này đã ở trong sự bắt-đầu với Đức Chúa TRỜI. ³Tất cả các sự vật đã thành hiện hữu đều bởi Ngài⁽¹⁾, và cách ly khỏi Ngài, không một vật gì, là những vật đã thành hiện hữu, thành hiện hữu. ⁴Trong Ngài đã là sự sống, và sự sống ấy đã là Sự Sáng của loài người. ⁵Và Sự Sáng chiếu sáng trong sự tối-tăm, và sự tối-tăm chẳng thấu hiểu Sự Sáng.

⁶Chỗ đó đến một người, có tên là Giảng, do Đức Chúa TRỜI phái. ⁷Người này đến để làm một nhân-chứng, rằng người có thể mang một chứng cứ về Sự Sáng, để tất cả đều có thể tin qua người. ⁸Người đó đã chẳng phải là sự sáng, nhưng đã đến để người có thể mang một chứng cứ về Sự Sáng.

⁹Đã có Sự Sáng thật, đến trong thế-gian, làm sáng tỏ mọi người. ¹⁰Ngài đã ở trong thế-gian, và thế-gian đã được làm nên qua Ngài, và thế-gian đã chẳng biết Ngài. ¹¹Ngài đã đến cùng của-chính Ngài, và những kẻ đã là của-chính Ngài đã chẳng nhận Ngài. ¹²Nhưng có bao nhiêu người đã nhận Ngài, Ngài ban cho họ quyền trở nên con cái của Đức Chúa TRỜI, chính là cho những kẻ tin danh của Ngài, ¹³những kẻ được sinh ra, chẳng bởi huyết, cũng chẳng bởi ý muốn của xác-thịt, cũng chẳng bởi ý muốn của loài người, nhưng bởi Đức Chúa TRỜI.

¹⁴Và Lời đã trở nên xác-thịt, và ở giữa chúng ta, và chúng tôi đã ngắm nhìn sự vinh-quang của Ngài, sự vinh-quang như của đấng độc-sanh từ Cha, đầy ân-diễn và lẽ thật. ¹⁵Giăng mang bằng chứng về Ngài, và thét lên, rằng: “Đây là Đấng về Ngài ta đã nói: ‘Đấng đến sau ta có cấp bậc cao hơn ta, vì Ngài đã hiện-hữu trước ta.’” ¹⁶Vì tất cả chúng ta đều đã nhận được từ sự đầy đủ của Ngài, và ân-diễn trên ân-diễn. ¹⁷Vì luật-pháp đã được ban cho qua Môi-se; ân-diễn và lẽ thật đã được thực-hiện qua Giê-xu Đấng Christ. ¹⁸Không một người nào đã thấy Đức Chúa TRỜI ở bất cứ lúc nào; Đức Chúa TRỜI độc-sanh⁽²⁾, là Đấng ở trong ngực của Cha, Ngài đã giải bày Cha.

Giăng Báp-tít tuyên-bố sứ-mạng của mình (19/Giăng 1.19-1.28)

¹⁹Và đây là lời làm chứng của Giảng khi dân Giu-đa sai tới người các thầy tế-lễ và các người Lê-vi từ Giê-ru-salem để hỏi người: “Ông là ai?” ²⁰Và người thú-nhận, và không phủ nhận, và người thú-nhận: “Ta không phải là Đấng Christ.” ²¹Và họ hỏi người: “Vậy là gì? Ông có phải là Ê-li-gia không?” Người nói: “Ta không phải.” “Ông có phải là Đấng Tiên-tri đó chẳng?” Và người trả lời: “Không.” ²²Thế thì họ nói với người: “Ông là ai, ngõ hầu chúng tôi có thể đem câu trả lời về cho các người đã sai chúng tôi? Ông nói gì về chính ông?” ²³Người nói: “Ta là TIẾNG CỦA ĐẤNG THÉT TRONG VÙNG HOANG-VU, ‘HÃY LÀM

THÀNH CON ĐƯỜNG CỦA ĐỨC CHÚA,’⁽³⁾ như tiên-tri Ê-sai đã nói.” ²⁴Bấy giờ họ đã được sai đến từ các người Pha-ri-si. ²⁵Và họ hỏi người, và nói với người: “Thế thì tại sao ông đang làm báp-tem, nếu ông không phải là Đấng Christ, cũng không phải là Ê-li-gia, cũng không phải là Đấng Tiên-tri đó?” ²⁶Giăng trả lời họ, rằng: “Ta báp-tem trong nước, nhưng giữa các người đứng Đấng mà các người chẳng biết. ²⁷Chính Ngài đến sau ta, sợi dây dép của Ngài ta không xứng-đáng mở ra.” ²⁸Các việc này đã xảy ra tại Bê-tha-ni, bên kia sông Giô-đanh, nơi Giảng đang làm báp-tem.

Giăng Báp-tít tuyên-bố Giê-xu là Đấng Christ (20/Giăng 1.29-1.34)

²⁹Ngày kế, người thấy Giê-xu đi về hướng mình, và nói: “Kia, Chiên Con của Đức Chúa TRỜI là Đấng lấy đi tội của thế-gian! ³⁰Đây là Ngài mà nhân danh Ngài ta đã nói: ‘Sau ta đến một Người có cấp bậc cao hơn ta, vì Ngài đã hiện-hữu trước ta.’ ³¹Và ta đã chẳng nhận biết Ngài; nhưng cốt để Ngài có thể được tỏ ra cho Y-sơ-ra-ên, ta đã đến làm báp-tem trong nước.” ³²Và Giảng mang lời chứng rằng: “Ta đã ngắm nhìn Linh giáng xuống như một con bồ-câu ra khỏi trời, và Ngài đã cứ ở lại trên Ngài. ³³Và ta đã chẳng nhận biết Ngài, nhưng Đấng đã sai ta báp-tem trong nước đã nói với ta: ‘Đấng mà người thấy Linh giáng xuống trên Ngài và cứ ở lại trên Ngài, đây là Đấng báp-tem trong Đức Thánh-Linh.’ ³⁴Và ta đã thấy, và đã mang lời chứng rằng đây là Con Trai của Đức Chúa TRỜI⁽⁴⁾.”

Các môn-đồ đầu tiên theo Giê-xu (21/Giăng 1.35-1.51)

³⁵Một lần nữa, ngày kế Giảng đang đứng với 2 người trong các môn-đồ của mình, ³⁶và người nhìn Giê-xu trong khi Ngài bước đi, và nói: “Kia, Chiên Con của Đức Chúa TRỜI!” ³⁷Và 2 môn-đồ nghe người nói, và họ đi theo Giê-xu. ³⁸Và Giê-xu xoay lại và thấy họ đang đi theo, và nói với họ: “Các người tìm gì?” Họ nói với Ngài: “Ra-bi” (được dịch ra nghĩa là Thầy), “Thầy đang lưu lại ở đâu?” ³⁹Ngài nói với họ: “Hãy đến, và các người sẽ thấy.” Bởi vậy họ đến và thấy nơi Ngài đang lưu lại; và họ ở lại với Ngài trong ngày đó, vì nó đã độ chừng giờ thứ mười⁽⁵⁾. ⁴⁰Một trong 2 người đã nghe Giảng nói và đã đi theo Ngài, là Anh-rê, em trai của Si-môn Phi-e-rô. ⁴¹Trước hết người tìm được anh của mình là Si-môn và nói với anh: “Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a⁽⁶⁾” (dịch là Christ). ⁴²Người đưa anh của mình tới Giê-xu, Giê-xu nhìn người và nói: “Người là Si-môn con trai của Giảng; người sẽ được gọi là Sê-pha” (dịch là Phi-e-rô⁽⁷⁾).

⁴³Ngày hôm sau, Giê-xu quyết-định đi tới Ga-li-lê, và Ngài tìm được Phi-líp. Và Giê-xu nói với người: “Hãy theo Ta.” ⁴⁴Bấy giờ Phi-líp từ Bết-sai-đa, thành-phố của Anh-rê và Phi-e-rô. ⁴⁵Phi-líp tìm được Na-tha-na-ên và nói với người: “Chúng tôi đã tìm thấy Đấng mà Môi-se trong Luật-pháp và các Đấng Tiên-tri đã viết về Ngài: Giê-xu ở Na-xa-rét, con trai của Giô-sép.” ⁴⁶Và Na-tha-

¹Sáng-thé 1.1-1.26: tất cả các sự vật đều thành hiện hữu “bởi lời”; ở đây Giảng 1.1-1.3.1.14 cũng xác-định “bởi lời, bởi Giê-xu”
²bản khác: Con Trai

³Ê-sai 40.3

⁴bản khác: là Đấng Lựa Chọn của Đức Chúa Trời

⁵có lẽ 10 giờ sáng (giờ Rô-ma) lúc hai người đi theo Chúa Giê-xu

⁶hay: Đấng Chiu-xức-dầu

⁷nguyên ngữ Πέτρος Pét-trot, là một hòn đá; Anh-ngữ là Peter; Pháp-ngữ là Pierre và Việt-ngữ 1925 là Phi-e-rô

Tin Lành theo Giảng (Giăng 1.47-3.12)

na-ên nói với người: “Có bất cứ điều tốt nào có thể đi ra khỏi Na-xa-rét chẳng?” Phi-líp nói với người: “Hãy đến và xem.”⁴⁷ Giê-xu thấy Na-tha-na-ên đến cùng mình, và nói về người: “Này, quả thật là một người Y-sơ-ra-ên, không có một sự lừa-phỉnh nào trong nó!”⁴⁸ Na-tha-na-ên nói với Ngài: “Làm sao Thầy biết tôi?” Giê-xu trả lời và nói với người: “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây vả, Ta đã thấy người.”⁴⁹ Na-tha-na-ên trả lời Ngài: “Ra-bi, Thầy là Con Trai của Đức Chúa TRỜI! Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên!”⁵⁰ Giê-xu trả lời và nói với người: “Vì Ta nói với người rằng Ta đã thấy người dưới cây vả, người tin phải không? Người sẽ thấy các việc lớn hơn việc này.”⁵¹ Và Ngài cũng nói với người: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, các người⁽¹⁾ sẽ thấy các tầng trời được mở ra, và các thiên-sứ của Đức Chúa TRỜI lên và xuống trên Con Trai Loài Người.”

Giê-xu biến nước thành rượu (22/Giăng 2.1-2.12)

2¹Vào ngày thứ ba, có một đám cưới tại Ca-na thuộc Ga-li-lê, và mẹ của Giê-xu có ở đó; ²và Giê-xu cũng đã được mời, và các môn-đồ của Ngài, đến đám cưới ấy. ³Và khi rượu nho hết sạch, mẹ của Giê-xu nói với Ngài: “Họ không có rượu.” ⁴Và Giê-xu nói với bà: “Thưa bà, việc gì cho Ta và cho bà vậy? Giờ Ta đã chưa đến.” ⁵Mẹ của Ngài nói với các người đầy-tớ: “Hãy Thầy nói với các người điều gì, thì hãy làm nó.” ⁶Bấy giờ, ở đó có 6 cái vại đựng nước bằng đá vì các tục-lệ tẩy-sạch của dân Giu-đa, chứa 20 hay 30 ga-long⁽²⁾ mỗi vại. ⁷Giê-xu nói với họ: “Hãy đổ nước đầy các vại đựng nước.” Và họ đổ chúng đầy tới miệng. ⁸Ngài nói với họ: “Bấy giờ hãy múc ra một ít, và đem nó cho người hầu-bàn trưởng.” Và họ đem nó cho hầu. ⁹Khi người hầu-bàn trưởng nếm nước đã trở thành rượu, và chẳng biết từ đâu nó đến (song các người đầy-tớ đã múc nước biết), người hầu-bàn trưởng gọi chàng rể, ¹⁰và nói với người: “Mọi người đã rượu ngon trước, và khi người ta đã xin cả rồi, thì tới rượu dở hơn; người đã giữ rượu ngon cho đến bây giờ.” ¹¹Sự này bắt đầu của những dấu hiệu của Ngài, Giê-xu đã làm tại Ca-na thuộc Ga-li-lê, và đã biểu-lộ vinh-quang của Ngài; và các môn-đồ của Ngài tin Ngài.

¹²Sau việc này Ngài đi xuống tới Ca-bê-na-um, Ngài và mẹ của Ngài, và các em trai, và các môn-đồ của Ngài; và họ ở lại ít ngày ở đó.

B. THÔNG-ĐIỆP VÀ MỤC-VỤ CỦA GIÊ-XU, CON TRAI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI (2.13-12.50)

1. Giê-xu đối đầu với sự tin và bất tín của dân chúng (2.13-6.71)

Giê-xu làm sạch đền-thờ (23/Giăng 2.13-2.25)

¹³Và lễ Vượt-qua của dân Giu-đa đến gần, Giê-xu đi lên tới Giê-ru-sa-lem. ¹⁴Và Ngài tìm thấy trong đền-thờ những kẻ đang bán bò và chiên và bồ câu, và các người đổi bạc ngỗng. ¹⁵Và Ngài bện cây roi bằng các dây thừng, và đuổi tất cả ra khỏi đền-thờ, với chiên và bồ câu; và Ngài đổ tiền của những người đổi bạc ra và lật đổ bàn của họ; ¹⁶và cùng những kẻ đang bán bồ-câu Ngài nói: “Hãy đem

các thứ này đi; hãy chấm dứt việc biến nhà của Cha Ta thành một nơi chứa hàng-hóa.”¹⁷ Các môn-đồ của Ngài nhớ lại rằng đã được viết: “LÒNG SÓT-SÁNG VÌ NHÀ CỦA CHA SẼ TIÊU-NUỐT CON⁽³⁾.”¹⁸ Các người Giu-đa bởi vậy trả lời và nói với Ngài: “Dấu-hiệu gì Thầy tỏ ra cho chúng tôi, để xét thấy rằng Thầy làm các việc này?”¹⁹ Giê-xu trả lời và nói với họ: “Hãy phá-hủy đền-thờ này, và trong 3 ngày Ta sẽ dựng nó lên.”²⁰ Bởi vậy các người Giu-đa nói: “Đã phải mất 46 năm để xây đền-thờ này, và Thầy sẽ dựng nó lên trong 3 ngày ư?”²¹ Nhưng Ngài đang nói về đền-thờ thuộc về thân-thể của Ngài. ²²Bởi vậy khi Ngài đã sống lại từ người chết, các môn-đồ của Ngài nhớ lại rằng Ngài đã nói lời này; và họ tin Thánh-Kinh và lời mà Giê-xu đã nói.

²³Bấy giờ khi Ngài ở tại Giê-ru-sa-lem vào lễ Vượt-qua, trong khi có lễ, nhiều người tin danh của Ngài, xem thấy các dấu-hiệu của Ngài mà Ngài đang làm. ²⁴Nhưng Giê-xu, về phần Ngài, không phó-thác chính mình cho họ⁽⁴⁾, vì Ngài biết tất cả loài người, ²⁵và bởi vì Ngài chẳng cần một người nào làm chứng về loài người vì chính Ngài biết điều gì ở trong loài người.

Ni-cô-đem thăm viếng Giê-xu vào ban đêm; sự sinh ra mới (24/Giăng 3.1-3.21)

3¹Bấy giờ có một người đàn-ông thuộc về các người Pha-ri-si tên là Ni-cô-đem, một kẻ thống-trị của dân Giu-đa; ²ông này đến cùng Giê-xu vào ban đêm và nói với Ngài: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy đã đến từ Đức Chúa TRỜI làm một giáo-sư; vì chẳng ai có thể làm được các dấu hiệu này mà Thầy làm trừ phi Đức Chúa TRỜI ở với người đó.” ³Giê-xu trả lời và nói với người: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người: trừ phi người ta được sinh lại, người đó không thể thấy vương-quốc của Đức Chúa TRỜI⁽⁵⁾.” ⁴Ni-cô-đem nói với Ngài: “Làm sao một người có thể được sinh ra khi người già rồi? Người đó không có thể vào lần thứ hai trong tử-cung của mẹ hẳn và được sinh ra, có hay không?” ⁵Giê-xu trả lời: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người: trừ phi người ta sinh bởi nước và Linh, kẻ đó không thể vào trong vương-quốc của Đức Chúa TRỜI. ⁶Cái sinh bởi xác-thịt là xác-thịt, cái sinh bởi Linh là linh⁽⁶⁾. ⁷Chớ lấy làm ngạc-nhiên rằng Ta đã nói với người: ‘Các người⁽⁷⁾ phải được sinh lại⁽⁸⁾.’ ⁸Giô⁽⁹⁾ thôi đâu nó muốn và người nghe tiếng động của nó, nhưng người không biết nó đến từ đâu và nó đang đi đâu, mọi kẻ sinh bởi Linh cũng thế.” ⁹Ni-cô-đem nói với Ngài: “Thế nào các điều này có thể được?” ¹⁰Giê-xu trả lời và nói với người: “Người có phải là giáo-sư của Y-sơ-ra-ên hay không, và không hiểu các điều này? ¹¹Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, chúng ta nói điều chúng ta biết, và mang chứng cứ về điều chúng ta đã thấy; và các người chẳng nhận chứng cứ của chúng ta. ¹²Nếu Ta đã báo các người các việc thuộc về đất và các người không tin, làm

³Thánh-thi 69.9

⁴hay: “không tín-nhiệm họ”

⁵hay: được sinh ra từ trên

⁶Cùng một chữ Gô-réc này có cả hai nghĩa: gió và linh

⁷chữ này trong bản nguyên-ngữ ở câu này và ở trong câu 11 và 12 ở thể số nhiều

⁸hay: sinh lại một lần nữa

⁹Cùng chữ Gô-réc này có cả hai ý nghĩa: gió và linh

¹Cả hai trường-hợp trong nguyên-ngữ Hy-lạp đều ở số nhiều

²1 ga-long = gần 4 lít

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 3.13-4.26)

sao các người sẽ tin nếu Ta bảo các người các việc thuộc về trời? ¹³Và chẳng có một ai đã lên vào trong trời, nhưng Ngài là Đấng đã xuống từ trời, tức là Con Trai Loài Người⁽¹⁾. ¹⁴Và như Môi-se đã nâng con rắn lên trong vùng hoang-vu, cũng như thế Con Trai Loài Người phải bị nâng lên, ¹⁵để hễ ai tin nơi Ngài thì được sự sống đời đời trong Ngài.

¹⁶“Vì Đức Chúa TRỜI đã yêu-thương thế-gian đến nỗi Ngài đã ban Con độc-sanh của Ngài, để hễ ai tin Con ấy không bị diệt-vong, nhưng có sự sống đời đời. ¹⁷Vì Đức Chúa TRỜI đã chẳng sai Con Trai vào trong thế-gian để phán-xét thế-gian, song để thế-gian được cứu qua Ngài. ¹⁸Kẻ tin Ngài không bị phán-quyết; kẻ không tin đã bị phán -quyết rồi, bởi vì nó đã chẳng tin danh của Con Trai độc-sanh của Đức Chúa TRỜI. ¹⁹Và đây là phán-quyết, rằng Sự Sáng được đến vào trong thế-gian, và loài người đã ưa sự tối-tăm hơn là Sự Sáng; vì các việc làm của họ là xấu-xa. ²⁰Vì mọi kẻ làm việc xấu đều căm ghét Sự Sáng, và không đến cùng Sự Sáng, e rằng các việc làm của hắn bị phơi bày. ²¹Song kẻ thực-hành lẽ thật đến cùng Sự Sáng, để các việc làm của hắn có thể được biểu-lộ như đã được làm trong Đức Chúa TRỜI.”

Giăng Báp-tít nói thêm về Giê-xu (25/Giăng 3.22-3.36)

²²Sau các việc này, Giê-xu và các môn-đồ của Ngài đi vào trong xứ Giu-đê, và Ngài trải qua một thời-gian với họ ở đó và báp-tem. ²³Và Giảng cũng báp-tem trong sông Ê-nôn, gần Sa-lim, vì có nhiều nước ở đó; và họ đang đến và được báp-tem—²⁴vì Giảng đã chưa bị ném⁽²⁾ vào nhà giam. ²⁵Bởi vậy, ở đó, nổi lên một cuộc tranh-luận giữa các môn-đồ của Giảng với một người Giu-đa về lẽ thanh-tẩy. ²⁶Và họ đến cùng Giảng và nói với ông: “Thưa thầy, Người đã ở với thầy bên kia sông Giô-đanh, mà về Người thầy đã làm chứng, kìa, Người đang báp-tem và tất cả đều đến cùng Người.” ²⁷Giăng trả lời và nói: “Một người không thể nhận được bất cứ một điều gì cả, trừ phi nó đã được cho hẳn từ trời. ²⁸Chính các người mang bằng chứng cho ta, rằng ta đã nói: ‘Ta không phải là Đấng Christ⁽³⁾,’ nhưng, ‘ta đã được sai đi trước Ngài.’ ²⁹Người có cô dâu là chàng rể; nhưng bạn của chàng rể, là kẻ đứng và nghe chàng, quá vui-mừng vì tiếng nói của chàng rể. Và vì vậy niềm vui này của ta đã được làm đầy. ³⁰Ngài phải tăng lên, nhưng ta phải giảm xuống.”

³¹“Đấng đến từ trên là trên tất cả, kẻ thuộc về trái đất là từ trái đất và nói về trái đất. Đấng đến từ trời là trên tất cả. ³²Cái mà Ngài đã thấy và đã nghe, về cái đó Ngài mang bằng chứng; và chẳng có ai nhận lời chứng của Ngài. ³³Kẻ đã nhận lời chứng của Ngài đã đóng ấn-tín của hắn cho⁽⁴⁾ điều này rằng: Đức Chúa TRỜI là thật. ³⁴Vì Đấng mà Đức Chúa TRỜI đã sai đến nói những lời của Đức Chúa TRỜI; vì Ngài ban Linh không có giới hạn nào. ³⁵Cha thương-yêu Con Trai, và đã ban mọi sự việc vào trong tay của Ngài. ³⁶Kẻ tin Con có sự sống đời đời; nhưng kẻ không tuân-phục Con sẽ không thấy sự sống, song con thanh-nộ của Đức Chúa TRỜI cứ ở trên hắn.”

¹bản khác thêm: là Đấng ở trong trời

²hay: bị tổng giam

³hay: Đấng Chịu-xức-dầu

⁴bản khác: đã xác nhận

Giê-xu nói chuyện với một người đàn-bà nơi giếng nước (27/Giăng 4.1-4.26)

4¹Bởi vậy khi Chúa biết rằng các người Pha-ri-si đã nghe rằng Giê-xu đang đào-tạo và báp-tem nhiều môn-đồ hơn Giảng²(mặc dầu chính Giê-xu chẳng báp-tem, nhưng các môn-đồ của Ngài), ³Ngài rời Giu-đê và lại ra đi vào Ga-li-lê. ⁴Và Ngài phải đi ngang qua Sa-ma-ri. ⁵Vì vậy Ngài đến một thành-thị của Sa-ma-ri gọi là Si-kha, gần miêng đất mà Gia-cốp đã cho Giô-sép con trai mình; ⁶và cái giếng Gia-cốp ở đó. Bởi vậy Giê-xu, bị mỏi-mệt từ hành trình của mình, đang ngồi như vậy bên giếng. Ấy là độ chừng giờ thứ sáu⁽⁵⁾. ⁷Một người đàn bà Sa-ma-ri đến đó để kéo nước. Giê-xu nói với bà: “Hãy cho Ta một ngum nước.” ⁸Vì các môn-đồ của Ngài đã đi khỏi vào trong thành để mua thức ăn. ⁹Bởi vậy người đàn-bà Sa-ma-ri nói với Ngài: “Làm sao Ông, là một người Giu-đa, lại xin tôi một ngum nước vì tôi là một người đàn-bà của dân Sa-ma-ri?” [Vì dân Giu-đa không giao-dịch với dân Sa-ma-ri⁽⁶⁾.] ¹⁰Giê-xu trả lời và nói với bà: “Nếu người đã biết quà tặng của Đức Chúa TRỜI, và ấy là ai là Người nói với người: ‘Hãy cho Ta một ngum nước’ người hẳn đã xin Ngài, và Ngài hẳn đã cho người nước sống.” ¹¹Bà nói với Ngài: “Thưa Chúa, Chúa không có chi để kéo, và giếng thì sâu; thế thì Chúa lấy nước sống đó ở đâu? ¹²Chúa chẳng lớn hơn tổ-phụ Gia-cốp của chúng tôi, Chúa lớn hơn chăng, là người đã cho chúng tôi cái giếng này, và chính cụ đã uống từ nó, và các con trai của cụ và súc-vật của cụ?” ¹³Giê-xu trả lời và nói với bà: “Mọi người uống từ nước này sẽ lại khát; ¹⁴nhưng hễ ai uống từ nước mà Ta sẽ cho kẻ đó, sẽ chẳng bao giờ khát; nhưng nước mà Ta sẽ cho sẽ trở thành trong kẻ đó một giếng nước phun lên đến sự sống đời đời.” ¹⁵Người đàn-bà nói với Ngài: “Thưa Chúa, xin cho tôi nước này, thế là tôi sẽ không khát, cũng sẽ không đi quá xa đến đây để kéo nước.” ¹⁶Ngài nói với bà: “Hãy đi, gọi chồng người, và đến đây.” ¹⁷Người đàn-bà trả lời và nói: “Tôi không có một người chồng nào cả.” Giê-xu nói với bà: “Người đã nói giới: ‘Tôi không có một người chồng nào cả’; ¹⁸vì người đã có 5 chồng, và người mà người có bây giờ, chẳng phải là chồng của người; điều này người đã nói thật.” ¹⁹Người đàn-bà nói với Ngài: “Thưa Chúa, tôi cảm thấy Chúa là một đấng tiên-tri. ²⁰Tổ-phụ của chúng tôi đã thờ-phượng tại núi này, và quý ông⁽⁷⁾ nói rằng: tại Giê-ru-sa-lem là chỗ nơi người ta phải thờ-phượng.” ²¹Giê-xu nói với bà: “Người đàn-bà kia, hãy tin Ta, một giờ nọ đang đến khi chẳng tại núi này, cũng chẳng tại Giê-ru-sa-lem, các người sẽ thờ-phượng Cha. ²²Các người thờ-phượng sự các người không biết, chúng ta thờ-phượng sự chúng ta biết, vì sự cứu-rỗi đến từ dân Giu-đa. ²³Song một giờ nọ sẽ đến, và bây giờ đang đến, khi các kẻ thờ-phượng thật sẽ thờ-phượng Cha bằng linh và lẽ-thật; vì các người như vậy Cha tìm kiếm để là các người thờ-phượng của Ngài. ²⁴Đức Chúa TRỜI là linh, và những kẻ thờ-phượng Ngài phải thờ-phượng bằng linh và lẽ-thật.” ²⁵Người đàn-bà nói với Ngài: “Tôi biết rằng Đấng Mê-si-a đang đến” (Ngài được gọi là Christ); khi Đấng đó đến, Ngài sẽ công-bố tất cả các việc cho chúng ta.” ²⁶Giê-xu

⁵có lẽ 6 giờ chiều (giờ Rô-ma); bản 1925 ghi là 12 giờ trưa

⁶bản khác thiếu câu này

⁷chữ Hy-lạp ở đây và trong các câu 21 và 22 đều ở thể số nhiều.

**Tin Lành theo Giảng
(Giăng 4.27-5.17)**

nói với bà: “TA, Đấng đang nói với ngươi LÀ⁽¹⁾”

Giê-xu nói về mùa gặt thuộc linh (28/Giăng 4.27-4.38)

27Và vào thời điểm này, các môn-đồ của Ngài đến, và họ ngạc-nhiên rằng Ngài đã đang nói chuyện với một người đàn-bà; tuy nhiên không có một người nào nói: “Thầy tìm gì?” hay “Tại sao Thầy nói chuyện với bà ấy?” 28Thế là người đàn-bà bỏ lại bình nước của bà, và đi vào thành, và nói với các ông: 29“Hãy đến, xem một ông đã bảo tôi tất cả các điều mà tôi đã làm; đây chẳng phải là Đấng Christ⁽²⁾ hay sao?” 30Họ đi ra khỏi thành, và đang đến cùng Ngài. 31Trong khi đó các môn-đồ yêu-cầu Ngài: “Thưa Thầy, hãy ăn.” 32Nhưng Ngài nói với họ: “Ta có thức ăn để ăn mà các ngươi không biết về nó.” 33Bởi vậy các môn-đồ nói với nhau: “Chẳng có ai đã đem cho Thầy một cái gì để ăn, có chẳng?” 34Giê-xu nói với họ: “Thức ăn của Ta là thực-hiện ý muốn của Đấng đã sai Ta, và hoàn-tất việc làm của Ngài. 35Há các ngươi chẳng nói: ‘Còn 4 tháng nữa, thì đến mùa gặt?’ Này, Ta nói với các ngươi, hãy ngược mắt lên, và hãy nhìn xem những cánh đồng, rằng: chúng thì trắng⁽³⁾ cho mùa gặt. 36Kẻ gặt rồi đang nhận tiền-công, và đang thu-thập kết-quả cho sự sống đời đời; rằng kẻ gieo và người gặt được hoan-hỉ với nhau. 37Vì trong trường-hợp này, lời nói này là đúng: ‘Người này gieo, và kẻ khác gặt.’ 38Ta đã sai các ngươi gặt cái mà các ngươi đã chẳng lao-động; các kẻ khác đã lao-động, và các ngươi đã vào trong sự lao-động của họ.”

Nhiều người Sa-ma-ri tin Giê-xu (29/Giăng 4.39-4.42)

39Và từ thành-thị đó nhiều người trong dân Sa-ma-ri tin Ngài vì lời của người đàn bà đã làm chứng: “Ông ấy đã bảo tôi tất cả các điều mà tôi đã làm.” 40Vì vậy, khi các người Sa-ma-ri đến cùng Ngài, họ xin Ngài ở lại với họ; và Ngài ở lại đó 2 ngày. 41Và có thêm nhiều người tin vì lời của Ngài; 42và họ nói với người đàn bà: “Không còn vì điều người đã nói mà chúng ta tin, vì chính chúng ta đã nghe và biết rằng Đấng này quả thật là Cứu-Chúa của thế-gian.”

Giê-xu thuyết-giảng tại Ga-li-lê (30/Giăng 4.43-4.45 /Ma-thi-ơ 4.12-4.17; Mác 1.14-1.15; Lu-ca 4.14-4.15)

43Và sau 2 ngày ấy Ngài đi ra từ chỗ đó vào Ga-li-lê. 44Vì chính Giê-xu đã chứng nhận rằng một đấng tiên-tri không có vinh-dự trong chính xứ của mình. 45Thế là khi Ngài đến Ga-li-lê, các người Ga-li-lê tiếp-đón Ngài, vì đã thấy tất cả các điều mà Ngài đã làm tại Giê-ru-sa-lem vào lúc có ngày lễ; vì chính họ cũng đã đi tới ngày lễ ấy.

Giê-xu chữa lành con trai của một quan-viên (31/Giăng 4.46-4.54)

46Bởi vậy Ngài lại đi tới Ca-na thuộc Ga-li-lê nơi Ngài đã làm nước thành rượu nho. Và có một quan-viên hoàng-gia nọ, có con trai mình bị bệnh tại Ca-bê-na-um. 47Khi hắn nghe rằng Giê-xu đã đến từ Giu-đê vào Ga-li-lê, hắn đi tới Ngài, và yêu-cầu Ngài đi xuống và chữa lành con trai của mình; vì nó ở điểm chết. 48Bởi vậy Giê-xu nói với hắn:

“Trừ phi các ngươi⁽⁴⁾ thấy các dấu hiệu và các điều kỳ-diệu, các ngươi sẽ không tin.” 49Quan-viên hoàng-gia nói với Ngài: “Thưa Chúa, xin đi xuống trước khi con tôi chết.” 50Giê-xu nói với hắn: “Đi đi⁽⁵⁾; con trai ngươi sống.” Hắn tin lời mà Giê-xu đã nói với hắn, và hắn bắt đầu lên đường của hắn. 51Và bấy giờ khi hắn đang đi xuống, các kẻ nô-lệ đón hắn, nói rằng con trai của hắn sống. 52Thế là hắn tra hỏi họ giờ phút khi nó bắt đầu được khá hơn. Thế thì họ nói với hắn: “Hôm qua, vào giờ thứ bảy⁽⁶⁾, con sốt ròi khỏi cậu.” 53Thế là người cha biết rằng ở giờ đó Giê-xu đã nói với mình: “Con trai ngươi sống”; và chính hắn tin, và toàn thể gia-hộ của hắn. 54Đây lại là dấu hiệu thứ hai mà Giê-xu đã làm, khi Ngài đã đi ra từ Giu-đê vào trong Ga-li-lê.

Giê-xu chữa một ông què cạnh hồ (42/Giăng 5.1-5.17)

5Sau các việc này, có một ngày lễ của dân Giu-đa, và Giê-xu đi lên tới Giê-ru-sa-lem. 2Bấy giờ trong Giê-ru-sa-lem cạnh cổng chiên có một ao nước, gọi bằng tiếng Hê-bơ-rơ⁽⁷⁾ là Bê-tết-đa, có 5 vòm-cổng. 3Trong các chỗ này, một đám đông các người bệnh, mù, què, và bại nằm, [chờ cho có sự di-động của nước; 4vì một thiên-sứ của Chúa đi xuống ở các thời-kỳ nhất định vào trong hồ, và khuấy-động nước; sau sự khuấy-động nước, lúc đó hễ ai bước vào trước nhất thì được lành khỏi bất cứ bệnh gì, mà kẻ ấy đã bị đau-đớn với nó.]⁽⁸⁾ 5Và ở đó có một người đàn-ông nọ, đã 38 năm ở trong cơn bệnh của mình. 6Khi Giê-xu thấy hắn nằm đó, và biết rằng hắn đã bị bệnh một thời-gian lâu rồi, Ngài nói với hắn: “Ngươi có ước-mong được lành chẳng?” 7Người bệnh trả lời Ngài: “Thưa Ngài, tôi chẳng có một người nào bỏ tôi vào trong hồ khi nước được khuấy-động, nhưng trong khi tôi đang đến, một người khác bước xuống trước tôi.” 8Giê-xu nói với hắn: “Hãy chỗi dậy, xách nệm của ngươi lên, và bước đi.” 9Và tức thì người đó trở nên lành, và xách nệm của hắn lên và bắt đầu bước đi.

Bấy giờ, ngày đó là ngày Ngung-nghi. 10Vì vậy các người Giu-đa nói với người đã được chữa lành: “Nay là ngày Ngung-nghi, và ngươi không được phép xách nệm của ngươi.” 11Song hắn trả lời họ: “Người đã làm tôi lành là người đã nói với tôi, ‘Hãy xách nệm của ngươi lên và bước đi.’” 12Họ hỏi hắn: “Ai là người đã nói với ngươi, ‘Hãy xách nệm của ngươi lên, và bước đi?’” 13Nhưng người đã được chữa lành đã chẳng biết ấy là ai, vì Giê-xu đã lánh đi trong khi có đám đông tại chỗ đó. 14Sau đó Giê-xu thấy hắn trong đền-thờ, và nói với hắn: “Này, ngươi đã trở nên lành; đừng phạm tội nữa, để chẳng có một cái gì tệ hơn xảy đến cho ngươi.” 15Người đó ra đi, và nói cho các người Giu-đa biết rằng chính Giê-xu đã làm mình lành. 16Và vì lý-do này dân Giu-đa đang khùng-bố Giê-xu, bởi vì Ngài đang làm các việc này trong ngày Ngung-nghi. 17Song Ngài trả lời họ: “Cha Ta đang làm việc cho đến bây giờ, và chính Ta đang làm việc.”

Sự bình-đẳng của Giê-xu với Đức Chúa TRỜI (43/Giăng 5.18-5.24)

¹bản khác: Ta... là Ngài; ở đây theo các bản cổ xưa: TA... LÀ như trong Xuất-hành 3.14

²Đấng Chịu xúc đau

³hay: vàng (cho hợp với lúa chín, ở nước Việt)

⁴câu này trong Hy-ngữ ở ngôi thứ hai số nhiều: các ngươi

⁵hay: Hãy đi con đường của ngươi

⁶hay: 1 giờ trưa

⁷hay: tiếng A-ra-ma-ít;

⁸bản khác không có toàn-phần hoặc một phần câu 3b và câu 4

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 5.18-6.15)

¹⁸Bởi vậy, vì lý-do này, dân Giu-đa càng đang tìm kiếm nhiều hơn để giết Ngài, vì Ngài không chỉ vi-phạm ngày Ngưng-ngỉ, nhưng cũng đang gọi Đức Chúa TRỜI là Cha riêng của Ngài, làm chính Ngài bình-dẳng với Đức Chúa TRỜI.

¹⁹Bởi vậy Giê-xu trả lời và nói với họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con Trai chẳng có thể làm được bất cứ gì thuộc về chính mình, ngoại trừ điều gì đó Người thấy Cha làm; vì bất cứ điều gì Cha làm, các điều ấy Con Trai cũng làm cùng một cách. ²⁰Vì Cha yêu-thương Con Trai, và tỏ ra cho Con Trai tất cả các điều mà chính Ngài đang làm; và các việc làm lớn hơn các việc này Ngài sẽ tỏ ra cho Con Trai, để các ngươi sẽ kinh ngạc. ²¹Vì y như Cha vực các người chết sống lại và cho họ sự sống, chính vậy Con Trai cũng ban sự sống cho những kẻ Con Trai muốn. ²²Vì chính Cha chẳng phán-xét một ai, nhưng Ngài đã ban tất cả sự phán-xét cho Con Trai, ²³để tất cả sẽ tôn-kính Con Trai, đúng như họ tôn-kính Cha. Kẻ chẳng tôn-kính Con Trai chẳng tôn-kính Cha là Đấng đã sai Con Trai. ²⁴Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: kẻ nghe lời của Ta, và tin Ngài là Đấng đã sai Ta, có sự sống đời đời, và chẳng đến trong sự phán-xét, nhưng đã đi ra khỏi sự chết vào trong sự sống.

Hai thứ sống lại (43b/Giăng 5.25-5.30)

²⁵“Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: một giờ nọ sẽ đến và bây giờ đang đến, khi những kẻ chết sẽ nghe tiếng nói của Con Trai của Đức Chúa TRỜI; và những kẻ nghe sẽ sống. ²⁶Vì y như Cha có sự sống trong chính Ngài, chính vậy Ngài đã cho Con Trai cũng có sự sống trong chính Con Trai; ²⁷và Ngài đã ban cho Con Trai thẩm-quyền để thi-hành sự phán-quyết, bởi vì Con Trai là Con Trai Loài Người. ²⁸Đừng lấy làm lạ ở việc này; vì một giờ nọ sẽ đến, trong giờ đó tất cả ở trong mồ sẽ nghe tiếng nói của Con Trai, ²⁹và sẽ tiến tới; những kẻ đã làm các việc lành sẽ tiến tới một sự sống lại có sự sống, những kẻ đã làm các việc xấu-xa, tới một sự sống lại có phán-quyết. ³⁰Ta không có thể làm một việc gì do chính thể chủ động của Ta. Khi Ta nghe, Ta phán-xét; và phán-quyết của Ta là đúng, bởi vì Ta không tìm ý muốn riêng của Ta, nhưng ý muốn của Ngài là Đấng đã sai Ta.

Giê-xu biện minh cho lời xác nhận của Ngài: sự làm chứng của Giảng, của việc làm, của Cha, và của Thánh-Kinh (44/Giăng 5.31-5.47)

³¹“Nếu một mình Ta mang chứng cứ về chính Ta, sự làm chứng của Ta không thật. ³²Có một người khác mang chứng cứ về Ta, và Ta biết sự làm chứng mà Ngài mang về Ta là thật. ³³“Các ngươi đã sai tới Giảng, và người đã mang chứng cứ cho lẽ thật. ³⁴Nhưng chứng cứ mà Ta nhận chẳng từ loài người, nhưng Ta nói các điều này để các ngươi có thể được cứu. ³⁵Người đã là ngọn đèn đã thấp lên và đã chiếu sáng và các ngươi đã sẵn lòng để vui-mừng một chốc lát trong ánh-sáng của người. ³⁶“Nhưng chứng cứ mà Ta có là lớn hơn chứng cứ của Giảng; vì các việc làm mà Cha đã giao Ta để hoàn-tất—chính các việc làm mà Ta làm—mang chứng cứ về Ta, rằng Cha đã sai Ta. ³⁷“Và Cha, là Đấng đã sai Ta, Ngài đã mang chứng cứ về Ta. Các ngươi đã chẳng nghe tiếng nói của Ngài vào bất cứ lúc nào, cũng đã chẳng thấy dạng của Ngài. ³⁸Và

các ngươi không có lời của Ngài cứ ở trong các ngươi, vì các ngươi không tin Con Trai mà Ngài đã sai đến. ³⁹“Các ngươi tra-xét Thánh-Kinh, bởi vì các ngươi nghĩ rằng trong chúng các ngươi có sự sống đời đời; và chính Thánh-Kinh mang chứng cứ về Ta; ⁴⁰và các ngươi chẳng muốn đến cùng Ta, để các ngươi có thể có sự sống. ⁴¹Ta không nhận vinh-quang từ loài người; ⁴²nhưng Ta biết các ngươi: các ngươi không có tình yêu-thương của Đức Chúa TRỜI trong các ngươi. ⁴³Ta đã đến nhân danh Cha Ta, và các ngươi không nhận Ta; nếu một kẻ khác đến nhân danh của chính kẻ đó, các ngươi sẽ nhận kẻ đó. ⁴⁴Làm thế nào các ngươi có thể tin, khi các ngươi nhận vinh-quang lẫn nhau, và các ngươi không tìm vinh-quang từ Đấng, đôn đốc là Đức Chúa TRỜI? ⁴⁵Đừng nghĩ rằng Ta sẽ tố-cáo các ngươi trước mặt Cha; người tố-cáo các ngươi là Môi-se, trong người các ngươi đã đặt hy-vọng của các ngươi. ⁴⁶Vì nếu các ngươi tin Môi-se, các ngươi hẳn tin Ta, vì người đã viết về Ta. ⁴⁷Song nếu các ngươi chẳng tin các lời viết của người, thế nào các ngươi sẽ tin các lời của Ta?”

Giê-xu cho 5 ngàn người ăn (96/Giăng 6.1-6.14 /Ma-thi-ơ 14.13-14.21; Mác 6.30-6.44; Lu-ca 9.10-9.17)

6¹Sau các việc này, Giê-xu ra đi tới bờ bên kia của biển Ga-li-lê (hay Ti-bê-ri-át). ²Và một đám rất đông đi theo Ngài, bởi vì họ đã thấy các dấu hiệu mà Ngài đã đang làm cho những kẻ bệnh. ³Và Giê-xu đi lên trên núi, và ở đó Ngài ngồi xuống với các môn-đồ của Ngài. ⁴Bấy giờ, lễ Vượt-qua, đại-lễ của dân Giu-đa, gần tới. ⁵Bởi vậy Giê-xu ngược mắt lên, thấy một đám rất đông đang đến cùng mình, và nói với Phi-líp: “Chúng ta sẽ mua bánh mì ở đâu để các người này được ăn?” ⁶Và Ngài nói điều này để thử người; vì chính Ngài đã biết điều Ngài đang định làm. ⁷Phi-líp trả lời Ngài: “200 đơ-na-ri⁽¹⁾ trị-giá bánh mì không đủ cho họ, cho mỗi người nhận được một ít.” ⁸Một trong các môn-đồ của Ngài, Anh-rê, em trai của Si-môn Phi-e-rơ, nói với Ngài: ⁹“Ở đây có một cậu bé, có 5 ổ bánh lúa mạch-nha và 2 con cá, song những cái này là gì để cho quá nhiều người?” ¹⁰Giê-xu nói: “Hãy cho dân-chúng ngồi xuống.” Bấy giờ có rất nhiều cỏ tại chỗ đó. Thế là các người đàn-ông ngồi xuống, theo con số độ chừng 5 ngàn. ¹¹Vậy thì Giê-xu lấy các ổ bánh, và dâng các lời tạ ơn, Ngài phân-phát cho những kẻ ngồi; cũng giống như vậy về cá, họ muốn bao nhiêu tùy ý. ¹²Và khi họ no-nê, Ngài nói với các môn-đồ của mình: “Hãy thu lại các mảnh vụn thừa để không có một cái gì có thể bị mất.” ¹³Và vì thế họ thu-thập chúng lại, và làm đầy 12 cái giỏ với các mảnh vụn thừa từ 5 ổ bánh lúa mạch-nha, bị bỏ lại bởi các người đã ăn. ¹⁴Bởi vậy, khi dân-chúng thấy dấu hiệu mà Ngài đã làm, họ nói: “Đây thật sự là Đấng Tiên-tri sẽ đến trong thế-gian.”

Giê-xu đi trên nước (97/Giăng 6.15-6.21 /Ma-thi-ơ 14.22-14.33; Mác 6.45-6.52)

¹⁵Bởi vậy Giê-xu nhận biết rằng họ sắp đến và ép Ngài bằng sức mạnh, để lập Ngài làm vua, một lần nữa rút lui tới núi bởi một mình Ngài.

¹Một đơ-na-ri là tiền công một ngày thông thường trả cho một công-nhân; hay: “Hơn một năm tiền lương mua bánh không đủ cho mỗi người một ít”

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 6.16-6.67)

16Bây giờ khi chiều tối đã đến, các môn-đồ của Ngài đi xuống tới biển, ¹⁷và sau khi xuống thuyền, họ vượt biển tới Ca-bê-na-um. Và trời đã trở nên tối mò, và Giê-xu vẫn chưa đến cùng họ. ¹⁸Và biển *bắt đầu* bị khuấy động vì một cơn gió mạnh đang thổi. ¹⁹Bởi vậy, khi họ đã chèo độ chừng 3 hay 4 dặm⁽¹⁾, họ trông thấy Giê-xu bước đi trên biển và đến gần thuyền; và họ sợ-hãi. ²⁰Nhưng Ngài nói với họ: “Ấy là Ta; đừng sợ.” ²¹Bởi vậy họ muốn rước Ngài vào thuyền; và tức thì thuyền ở nơi đất liền, nơi họ đang đi tới.

Giê-xu là bánh mì thật từ trời (99/Giăng 6.22-6.40)

22Ngày kế, đám đông đứng trên phía bên kia của biển thấy rằng không có một chiếc thuyền nhỏ nào khác ở đó, ngoại trừ một, và rằng Giê-xu đã chặng xuống thuyền với các môn-đồ của Ngài, nhưng chỉ các môn-đồ của Ngài đã ra đi một mình. ²³Có các thuyền nhỏ khác đến từ Ti-bê-ri-át tới gần nơi họ đã ăn bánh sau khi Chúa đã tạ ơn. ²⁴Bởi vậy, khi đám đông thấy rằng Giê-xu không ở đó, các môn-đồ của Ngài cũng không, tự họ xuống các thuyền nhỏ, và đi tới Ca-bê-na-um, tìm Giê-xu. ²⁵Và khi họ gặp Ngài ở trên phía bên kia của biển, họ nói với Ngài: “Thưa Thầy, Thầy đã đến đây khi nào vậy?” ²⁶Giê-xu trả lời họ và nói: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, các người tìm Ta, chẳng bởi vì các người đã thấy các dấu hiệu, nhưng bởi vì các người đã ăn bánh, và được no-nê. ²⁷Chớ làm việc vì thức-ăn hay hư-nát, nhưng vì thức-ăn tồn-tại đến sự sống đời đời, mà Con Trai Loài Người sẽ cho các người, vì trên Con ấy Cha, *tức là Đức Chúa TRỜI*, đã đóng ấn-tín của Ngài.” ²⁸Bởi vậy họ nói với Ngài: “Chúng tôi phải làm gì, để chúng tôi có thể làm các việc của *Đức Chúa TRỜI*?” ²⁹Giê-xu trả lời và nói với họ: “Đây là việc của *Đức Chúa TRỜI* rằng các người tin Người mà Ngài đã sai.” ³⁰Bởi vậy họ nói với Ngài: “Thế thì Thầy làm gì cho một dấu hiệu, để chúng tôi có thể thấy, và tin Thầy? Công việc gì Thầy làm?” ³¹Tô-phụ chúng ta đã ăn man-na trong vùng hoang-vu; như được viết: ‘NGÀI ĐÃ CHO HỌ BÁNH RA KHỎI TRỜI ĐỂ ĂN.’⁽²⁾” ³²Bởi vậy Giê-xu nói với họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, không phải chính Môi-se đã cho các người bánh ra khỏi trời, song chính Cha Ta cho các người bánh thật ra khỏi trời. ³³Vì bánh của *Đức Chúa TRỜI* là *Đấng* giáng xuống ra khỏi trời, và ban sự sống cho thế-gian.” ³⁴Bởi vậy họ nói với Ngài: “Thưa Chúa, xin cho chúng tôi bánh này luôn luôn.” ³⁵Giê-xu nói với họ: “Ta là bánh có sự sống; kẻ đến cùng Ta sẽ chẳng đói, và kẻ tin Ta sẽ chẳng bao giờ khát. ³⁶Nhưng Ta đã nói cùng các người, rằng: các người đã thấy Ta, và vậy mà chẳng tin. ³⁷Tất cả mà Cha cho Ta sẽ đến cùng Ta, và kẻ đến cùng Ta, chắc-chắn Ta sẽ không đuổi đi. ³⁸Vì Ta đã giáng xuống từ trời, không để thực-hiện ý muốn riêng của Ta, nhưng ý muốn của Ngài *là Đấng* đã sai Ta, rằng thuộc mọi kẻ mà Ngài đã cho Ta, Ta chẳng mất một ai, nhưng vực nó sống lại vào ngày cuối cùng. ⁴⁰Vì đây là ý muốn của Cha Ta, rằng mọi kẻ ngưỡng mộ Con Trai và tin Con Trai sẽ có sự sống đời đời; và chính Ta sẽ làm kẻ đó sống lại vào ngày cuối cùng.”

¹Nguyên ngữ: khoảng 25 hoặc 30 ếch-ta-đơ

²Thánh-thi 78.24;105.40; Xuất-hành 16.4,16.15; Nê-hê-mi 9.15

Dân Giu-đa không đồng ý rằng Giê-xu là từ trời (100/Giăng 6.41-6.59)

41Bởi vậy dân Giu-đa đang lăm-bằm về Ngài, bởi vì Ngài nói: “Ta là bánh đã giáng xuống ra khỏi trời.” ⁴²Và họ nói: “Đây không phải là Giê-xu, con trai của Giô-sép, mà chúng ta biết cha và mẹ của người hay sao? Làm sao bây giờ Người nói: “Ta đã giáng xuống ra khỏi trời?”” ⁴³Giê-xu trả lời và nói với họ: “Đừng lăm-bằm giữa các người. ⁴⁴Chẳng ai có thể đến cùng Ta, trừ phi Cha *là Đấng* đã sai Ta, kéo hẳn đến; và Ta sẽ làm hẳn sống lại vào ngày cuối cùng. ⁴⁵Ấy là được viết trong các tiên-tri: ‘VÀ TẤT CẢ CHÚNG SẼ ĐƯỢC ĐẠY VỀ ĐỨC CHÚA TRỜI.’⁽³⁾ Mọi kẻ đã nghe và đã học từ Cha, đến cùng Ta. ⁴⁶Chẳng phải bất cứ một người nào đã thấy Cha, ngoại trừ *Đấng* từ *Đức Chúa TRỜI*; Ngài đã thấy Cha. ⁴⁷Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, người là kẻ tin thì có sự sống đời đời. ⁴⁸Ta là bánh có sự sống. ⁴⁹Tô-phụ của các người đã ăn man-na trong vùng hoang-vu, và họ đã chết. ⁵⁰Đây là bánh giáng xuống ra khỏi trời, ngõ hầu người ta có thể ăn nó và không chết. ⁵¹Ta là bánh sống đã giáng xuống ra khỏi trời; nếu kẻ nào ăn bánh này, kẻ đó sẽ sống đời đời; và bánh này, cũng là bánh Ta sẽ cho vì sự sống của thế-gian, là thịt của Ta.”

52Thế thì dân Giu-đa bắt đầu cãi với nhau, nói: “Thế nào người này lại cho chúng ta thịt của Hẳn để ăn?” ⁵³Bởi vậy Giê-xu nói với họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, trừ phi các người ăn thịt của Con Trai Loài Người và uống máu của Người, các người chẳng có sự sống trong các người. ⁵⁴Kẻ ăn thịt của Ta và uống máu của Ta có sự sống đời đời, và Ta sẽ vực hẳn sống lại vào ngày cuối cùng. ⁵⁵Vì thịt của Ta là thức ăn thật, và máu của Ta là thức uống thật. ⁵⁶Kẻ ăn thịt của Ta và uống máu của Ta cứ ở trong Ta, và Ta trong kẻ đó. ⁵⁷Như Cha sống đã sai Ta, và Ta sống vì Cha, vì vậy kẻ ăn Ta, hẳn cũng sẽ sống vì Ta. ⁵⁸Đây là bánh giáng xuống ra khỏi trời; chẳng như tô-phụ đã ăn và đã chết; kẻ ăn bánh này sẽ sống đời đời.” ⁵⁹Các điều này Ngài nói trong hội-đường khi Ngài giảng-đạy tại Ca-bê-na-um.

Nhiều môn-đồ ruồng bỏ Giê-xu (101/Giăng 6.60-6.71)

60Bởi vậy nhiều người trong các môn-đồ của Ngài, khi họ nghe *điều này liền* nói: “Đây là một lời phát-biểu khó; ai có thể nghe nó?” ⁶¹Nhưng Giê-xu, biết rõ rằng các môn-đồ của Ngài lăm-bằm ở điều này, *liền* nói với họ: “Điều này khiến các người sậy chân ư? ⁶²Thế thì, *điều gì*, nếu các người trông thấy Con Trai Loài Người lên tới nơi Người đã ở khi trước thì sao? ⁶³Chính Linh cho sự sống; xác-thịt không có lợi gì; các lời mà Ta đã nói cùng các người là linh và là sự sống. ⁶⁴Nhưng có một số trong các người không tin.” Vì Giê-xu biết từ ban đầu những kẻ không tin là ai, và chính kẻ sẽ phản Ngài là ai. ⁶⁵Và Ngài nói: “Vì lý do này Ta đã nói cùng các người, rằng: không một ai có thể đến cùng Ta, trừ phi *Ta* được Cha ban cho kẻ đó.”

66Kết-quả của điều này là nhiều kẻ trong các môn-đồ của Ngài rút lui, và không còn đi với Ngài nữa. ⁶⁷Bởi vậy Giê-xu nói với 12 vị: “Các người cũng không muốn ra đi,

³Ê-sai 54.13; Giê-rê-mi 31.34

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 6.68-7.44)

phải chăng?”⁶⁸ Si-môn Phi-e-ro trả lời Ngài: “Thưa Chúa, chúng tôi sẽ đi theo ai? Chúa có những lời có sự sống đời đời.⁶⁹ Và chúng tôi đã tin và đã đến chỗ biết rằng Chúa là Đấng Thánh⁽¹⁾ của Đức Chúa TRỜI.”⁷⁰ Giê-xu trả lời họ: “Không phải chính Ta đã chọn các người, 12 người, sao, và vậy mà một trong các người là một qui-sứ?”⁷¹ Bấy giờ Ngài đã muốn nói về Giu-đa, con trai của Si-môn⁽²⁾ Ích-ca-ri-ôt, vì hắn, một trong 12, sắp phản Ngài.

2. Giê-xu đối đầu với sự xung-đột với các lãnh-tụ tôn-giáo (7.1-10.42)

Các em trai của Giê-xu chế-nhạo Ngài (121/Giăng 7.1-7.9)

7¹Và sau các việc này, Giê-xu đi trong Ga-li-lê, vì Ngài không muốn⁽³⁾ đi trong Giu-đê, bởi vì dân Giu-đa đang tìm cách giết Ngài. ²Bấy giờ lễ-hội của dân Giu-đa, lễ-hội các Lều, gần đến. ³Vì vậy các em trai của Ngài nói với Ngài: “Hãy khởi hành từ đây, và đi vào trong Giu-đê, để các môn-đồ của Anh cũng có thể xem các việc làm của Anh mà Anh đang làm. ⁴Vì không ai làm một việc gì trong bí-mật, và chính hắn mưu cầu được người ta biết công-khai. Nếu Anh làm các việc này, hãy tự tỏ mình cho thế-gian biết.” ⁵Vì ngay cả các em trai của Ngài cũng không tin Ngài. ⁶Vì vậy Giê-xu nói với họ: “Thời-điểm của Ta chưa đến, song thời-điểm của các người luôn luôn thích-hợp. ⁷Thế-gian không thể căm ghét các người; song nó căm ghét Ta bởi vì Ta làm chứng về nó, rằng các việc làm của nó là xấu-xa. ⁸Chính các người hãy đi lên dự lễ ấy; Ta không đi lên dự lễ này vì thời-điểm của Ta chưa hoàn-toàn đến.” ⁹Và đã nói các điều này cùng họ, Ngài ở lại trong Ga-li-lê.

Giê-xu công-khai dạy tại đền-thờ (123/Giăng 7.10-7.31)

¹⁰Nhưng khi các em trai của Ngài đã đi lên dự lễ ấy, thì chính Ngài cũng đi lên, không công-khai, song như trước, trong bí mật. ¹¹Bởi vậy, dân Giu-đa đang tìm Ngài ở ngày lễ, và nói: “Ông ấy ở đâu?” ¹²Và có nhiều lăm-bầm giữa các đám đông về Ngài; một số nói: “Ông ấy là một người tốt”; những kẻ khác nói: “Không, trái lại, Ông ta đang dẫn đám đông này đi lạc lối.” ¹³Tuy nhiên, không người nào nói công-khai về Ngài vì sự kinh-sợ dân Giu-đa.

¹⁴Nhưng khi bấy giờ là ở giữa kỳ lễ, thì Giê-xu đi lên vào trong đền-thờ và bắt đầu giảng-dạy. ¹⁵Thế thì dân Giu-đa sùng-sờ, nói: “Thế nào người này có những chữ thánh, mà đã chẳng bao giờ được ăn học?” ¹⁶Bởi vậy, Giê-xu trả lời họ và nói: “Lời giảng-dạy của Ta không là của Ta, nhưng của Ngài là Đấng đã sai Ta. ¹⁷Nếu một người nào đang muốn thực-hiện ý-muốn của Ngài, kẻ đó sẽ biết về lời giảng-dạy này, hoặc nó là của Đức Chúa TRỜI, hay là Ta nói từ chính Ta. ¹⁸Kẻ nói từ chính mình tìm vinh-quang riêng của mình; nhưng Người đang tìm vinh-quang của Đấng đã sai Người, Người là chân-thật, và không có một sự không công-chính nào trong Người. ¹⁹Môi-se há đã chẳng ban Luật-pháp cho các người, vậy mà không ai trong các người thực-hành Luật-pháp. Tại sao các người tìm giết Ta?” ²⁰Đám đông trả lời: “Ông có một con qui!

Ai tìm giết Ông?”²¹ Giê-xu trả lời họ: “Ta đã làm một việc, và tất cả các người đều kinh-ngạc. ²²Vì lý-do này Môi-se đã cho các người phép cắt-bì (chẳng phải bởi vì nó từ Môi-se, nhưng từ tổ-phụ), và vào ngày Ngung-nghi các người cắt bì một người nam. ²³Nếu một người nhận phép cắt-bì vào ngày Ngung-nghi để Luật-pháp Môi-se có thể không bị vi-phạm, há các người giận Ta bởi vì Ta đã làm toàn-thể một con người được lành vào ngày Ngung-nghi sao? ²⁴Đừng phán-xét theo bề ngoài, song phán-xét bằng phán-quyết công-chính.”

²⁵Vì vậy, vài người trong dân ở Giê-ru-sa-lem nói: “Đây không phải là người mà họ đang tìm giết hay sao? ²⁶Và kìa, Ông ấy đang nói một cách công-khai, và họ không nói gì đến Ông ấy cả. Há những kẻ thống-trị chẳng thật sự biết rằng đây là Đấng Christ, phải không? ²⁷Tuy nhiên chúng ta biết từ đâu người này đến; nhưng, hễ khi nào Đấng Christ đến, không ai biết từ đâu Ngài đến.” ²⁸Bởi vậy, Giê-xu thét lên trong đền-thờ, giảng-dạy và nói: “Các người cả biết Ta lẫn biết từ đâu Ta đến; và Ta đã chẳng đến do chính Ta, song Ngài là Đấng đã sai Ta là thật, Đấng mà các người không biết. ²⁹Ta biết Ngài; vì Ta là từ Ngài, và Ngài đã sai Ta.” ³⁰Bởi vậy họ đang tìm kiếm chụp bắt Ngài; và không một người nào tra tay của hắn trên Ngài, bởi vì giờ của Ngài đã chưa đến. ³¹Nhưng nhiều người trong đám đông tin Ngài; và họ đang nói: “Khi Đấng Christ đến, Ngài sẽ làm nhiều dấu hiệu hơn người này đã làm chẳng?”

Các nhà lãnh-đạo tôn-giáo toan bắt Giê-xu (124/Giăng 7.32-7.52)

³²Các người Pha-ri-si nghe đám đông thì-thảm các điều này về Ngài, các thầy tế-lễ cả và các người Pha-ri-si sai các cảnh-sát viên chụp bắt Ngài. ³³Bởi vậy Giê-xu nói: “Trong một ít lâu hơn Ta ở với các người, đoạn Ta đi đến Đấng đã sai Ta. ³⁴Các người sẽ tìm kiếm Ta, và sẽ không tìm thấy Ta; và nơi Ta ở, các người không thể đến.” ³⁵Bởi vậy dân Giu-đa nói với nhau: “Người này định đi đâu mà chúng ta sẽ không tìm thấy Hắn? Hắn chẳng định đi đến cùng bọn Luru-lạc giữa dân Gờ-réc, và dạy dân Gờ-réc ư? ³⁶Lời phát-biểu này mà Hắn đã nói: ‘Các người sẽ tìm kiếm Ta, và sẽ không tìm được Ta; và nơi Ta ở, các người không có thể đến’ là gì?”

³⁷Bấy giờ vào ngày chót, ngày trọng-thể của kỳ lễ, Giê-xu đứng và thét lên, rằng: “Nếu một người nào khát, người đó hãy đến cùng Ta và uống. ³⁸Kẻ tin Ta, như Thánh-Kinh đã nói: ‘Từ trong bụng của kẻ đó sẽ chảy ra các sông nước sống.’ ” ³⁹Nhưng điều này Ngài nói về Linh, Đấng mà những kẻ tin Ngài sẽ nhận; vì Linh chưa được cho, vì Giê-xu chưa được vinh-quang.

⁴⁰Bởi vậy một số người trong dân chúng, khi họ nghe các lời này, nói: “Đây chắc-chắn là Đấng tiên-tri đó.”

⁴¹Những người khác nói: “Đây là Đấng Christ.” Còn những kẻ khác nói: “Chắc-chắn Đấng Christ sẽ không đến từ Ga-li-lê, đúng không? ⁴²Không phải Thánh-Kinh đã nói rằng Đấng Christ đến từ con cháu của Đa-vít, và từ Bết-lê-hem, làng nơi Đa-vít đã ở, hay sao?” ⁴³Vì vậy có sự chia-rẽ trong đám đông bởi có Ngài. ⁴⁴Và một số trong bọn chúng muốn chụp bắt Ngài, song không ai tra tay vào Ngài.

¹bản khác: Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống

²bản khác: Giu-đa, con trai của Si-môn từ xứ Khê-ri-ôt

³bản khác: không có tự-do

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 7.45-8.39)

45Bởi vậy các cảnh-sát viên đến cùng các thầy tế-lễ cả và những người Pha-ri-si, và họ nói với chúng: “Tại sao các ngươi đã không đưa Ông ta đến?” **46**Những cảnh-sát viên trả lời: “Chưa bao giờ có một người đã nói chuyện cách mà người này nói chuyện.” **47**Vì thế các người Pha-ri-si trả lời chúng: “Các ngươi cũng đã chẳng bị dẫn đi lạc lối, phải chẳng? **48**Chẳng có một ai trong những kẻ thông-trị hay các người Pha-ri-si đã tin Ông ta, có chẳng? **49**Nhưng đám đông này không biết Luật, *thật* là đáng nguyên rủa.” **50**Ni-cô-đem nói với họ (người đã đến cùng Ngài trước đây, là một người trong bọn họ): **51**“Luật của chúng ta không phán-xét một người, trừ phi trước tiên nghe từ người ấy và biết điều người ấy đang làm, phải chẳng?” **52**Họ trả lời Ngài: “Ông cũng chẳng từ Ga-li-lê, phải chẳng? Hãy tìm kiếm đi, và thấy rằng chẳng có một tiên-tri nào trở dậy ra khỏi Ga-li-lê.” [**53**Và ai đi về nhà nấy.]

Giê-xu tha-thứ một người đàn-bà tà-dâm (125/Giăng 8.1-8.11)

8¹Nhưng Giê-xu đi đến Núi Ô-li-ve. **2**Và sáng sớm Ngài lại đến trong đền-thờ, và tất cả dân-chúng đến cùng Ngài; và Ngài ngồi xuống và giảng-day họ. **3**Và các thầy thông-giáo và các người Pha-ri-si dẫn đến một người đàn-bà bị bắt trong sự ngoại-tình; và để bà ở giữa, **4**họ nói với Ngài: “Thưa Thầy, người đàn-bà này bị bắt trong sự ngoại-tình, trong chính hành-dộng đó. **5**Bây giờ trong Luật-pháp, Môi-se truyền cho chúng ta phải ném đá các người đàn-bà thế này; thế thì Thầy nói gì? **6**Và họ nói điều này, thử Ngài, để họ có thể có căn-cứ để tố-cáo Ngài. Nhưng Giê-xu cúi xuống, và viết trên đất với ngón tay của Ngài. **7**Nhưng khi họ khăng-khăng một mực hỏi Ngài, Ngài thẳng người lên, và nói với họ: “Kẻ không có tội ở giữa các ngươi, kẻ đó hãy *là kẻ* đầu tiên ném một cục đá vào bà ta.” **8**Và Ngài lại cúi xuống và viết trên đất⁽¹⁾. **9**Và khi họ nghe lời đó, họ⁽²⁾ đi ra từng người một, bắt đầu với các người già hơn, và Ngài bị để lại một mình với người đàn-bà, nơi bà đã ở, ở giữa. **10**Và thẳng người lên, Giê-xu nói với bà: “Người đàn-bà kia, họ ở đâu? Chẳng ai đã kết án ngươi sao?” **11**Và bà ấy nói: “Không ai hết, thưa Chúa.” Và Giê-xu nói: “Ta cũng chẳng kết án ngươi; hãy đi đi. Từ rày trở đi đừng phạm tội nữa.”⁽³⁾

Giê-xu là sự sáng của thế-gian (126/Giăng 8.12-8.20)

12Bởi vậy Giê-xu lại nói với họ, rằng: “Ta là Sự Sáng của thế-gian; kẻ theo Ta sẽ không được bước đi trong sự tối-tăm, nhưng sẽ có Sự Sáng trong đời sống.” **13**Vì vậy các người Pha-ri-si nói với Ngài: “Thầy đang mang chứng-cớ về chính Thầy; chứng-cớ ấy của Thầy không thật.” **14**Giê-xu trả lời và nói với họ: “Dẫu Ta mang chứng-cớ về chính Ta, chứng-cớ của Ta là thật, vì Ta biết từ đâu Ta đã đến và nơi Ta sẽ đi; nhưng các ngươi không biết từ đâu Ta đến, hoặc nơi Ta sẽ đi. **15**Các ngươi, các người phán-xét theo xác-thịt⁽⁴⁾; Ta không đang phán-xét một người nào cả. **16**Nhưng ngay cả nếu Ta phán-xét, phán-quyết của Ta là đúng; vì Ta không một mình, nhưng Ta và Đấng⁽⁵⁾ đã sai

Ta. **17**Ngay cả trong luật-pháp của các ngươi đã có viết, rằng: lời chứng của 2 người là thật. **18**Ta là Người mang chứng-cớ về chính Ta, và Cha là Đấng đã sai Ta mang chứng-cớ về Ta.” **19**Và thế là họ nói với Ngài: “Cha Thầy ở đâu?” Giê-xu trả lời: “Các ngươi chẳng biết Ta, cũng chẳng biết Cha Ta; nếu các ngươi đã biết Ta, các ngươi hẳn cũng đã biết Cha Ta.” **20**Những lời này Ngài đã nói nơi kho bạc, trong khi Ngài đang giảng-day trong đền-thờ; và không có một người nào chụp bắt Ngài, bởi vì giờ của Ngài đã chưa đến.

Giê-xu báo trước về sự phán-quyết sắp đến (127/Giăng 8.21-8.30)

21Bởi vậy Ngài lại nói với họ: “Ta đi khỏi, và các ngươi sẽ tìm kiếm Ta, và sẽ chết trong tội của các ngươi; nơi Ta sắp đi, các ngươi không thể đến.” **22**Bởi vậy dân Giu-đa nói: “Chắc-chắn Ông ta sẽ không tự-tử, phải không, vì Ông ta nói: ‘Nơi Ta sắp đi, các ngươi không thể đến?’” **23**Và Ngài nói với họ: “Các ngươi từ bên dưới, Ta từ phía trên; các ngươi thuộc về thế-gian này, Ta không thuộc về thế-gian này. **24**Bởi vậy Ta nói cùng các ngươi, rằng: các ngươi sẽ chết trong tội của các ngươi; vì trừ phi các ngươi tin rằng TA LÀ, các ngươi sẽ chết trong tội của các ngươi.” **25**Thế là họ nói với Ngài: “Thầy là ai?” Giê-xu nói với họ: “Điều gì Ta đã đang nói với các ngươi từ ban đầu? **26**Ta có nhiều điều để nói và để phán-xét về các ngươi, nhưng Đấng đã sai Ta là thật; và các điều mà Ta đã nghe từ Ngài, các điều này Ta nói cùng thế-gian.” **27**Họ không ý-thức rằng Ngài đã đang nói với họ về Cha. **28**Vì vậy Giê-xu nói: “Khi các ngươi nâng Con Trai Loài Người lên, thì các ngươi sẽ biết rằng TA LÀ⁽⁶⁾, và Ta chẳng làm một việc gì do chính thể chủ động của Ta, nhưng Ta nói các điều này như Cha đã dạy Ta. **29**Và Ngài là Đấng đã sai Ta ở với Ta; Ngài đã chẳng để Ta ở một mình, vì Ta luôn luôn làm các điều làm vui lòng Ngài.” **30**Trong khi Ngài đang nói các các điều này, nhiều người đến điểm tin Ngài.

Giê-xu nói về các đứa con thật của Đức Chúa TRỜI (128/Giăng 8.31-8.47)

31Bởi vậy Giê-xu nói với các người Giu-đa là những kẻ đã tin Ngài: “Nếu các ngươi cứ ở trong lời của Ta, thì các ngươi quả thật là các môn-đồ của Ta; **32**và các ngươi sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ làm cho các ngươi tự-do.” **33**Họ trả lời Ngài: “Chúng tôi là con cháu của Áp-ra-ham, và chưa bao giờ bị làm nô-lệ của một người nào cả; ấy là thế nào mà Thầy lại nói: ‘Các ngươi sẽ trở nên tự-do?’” **34**Giê-xu trả lời họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, mọi kẻ phạm tội là nô-lệ của tội. **35**Và kẻ nô-lệ không ở lại trong nhà vĩnh-viễn; người con trai cứ ở lại vĩnh-viễn. **36**Bởi vậy, nếu Con Trai làm cho các ngươi tự-do, các ngươi sẽ tự-do thật sự. **37**Ta biết rằng các ngươi là con cháu của Áp-ra-ham; vậy mà các ngươi tìm giết Ta, bởi vì lời của Ta không có một chỗ chõ trong các ngươi. **38**Ta nói các điều mà Ta đã thấy với Cha Ta; bởi vậy các ngươi cũng làm các điều mà các ngươi đã nghe từ cha của các ngươi.” **39**Họ trả lời và nói với Ngài: “Áp-ra-ham là cha của chúng tôi.” Giê-xu nói với họ: “Nếu các ngươi là con cái của Áp-ra-ham, hãy thực-hiện các việc làm của

¹bản khác thêm: các tội của mỗi người trong bọn chúng

²bản khác thêm: bị chứng-giải trong lương-tâm

³bản khác thiếu 7.53-8.11

⁴hay: theo tiêu-chuẩn của loài người

⁵bản khác: Cha

⁶bản khác: Ta là Ngài; TKTC theo nguyên ngữ: TA LÀ; TA LÀ là danh của Đức Chúa Trời cho Môi-se biết trong Xuất-hành 3.14

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 8.40-9.25)

Áp-ra-ham. ⁴⁰Nhưng cứ như thế này là, các người đang tìm giết Ta, một người đã báo các người lẽ thật mà Ta đã nghe từ Đức Chúa TRỜI; điều này Áp-ra-ham đã chẳng làm. ⁴¹Các người đang làm công-việc của cha các người.” Chúng nói với Ngài: “Chúng tôi đã chẳng phải sinh bởi sự tà-dâm; chúng tôi có một Cha, chính là Đức Chúa TRỜI.” ⁴²Giê-xu nói với họ: “Nếu Đức Chúa TRỜI là Cha của các người, các người hẳn yêu-thương Ta, vì Ta đã xuất-phát và đã đến từ Đức Chúa TRỜI; vì thậm-chí Ta đã chẳng đến do chính thể chủ động của Ta, nhưng Đấng đó đã sai Ta. ⁴³Tại sao các người không hiểu điều Ta đang nói? Ấy là vì các người chẳng có thể nghe được lời của Ta. ⁴⁴Các người thuộc về cha của các người, qui-vương, và các người muốn thực-hiện các sự ao-ước của cha của các người. Nó là kẻ giết người từ ban đầu, và không đứng trong lẽ thật, bởi vì không có một lẽ thật nào trong nó. Hễ khi nào nó nói một lời dối, nó nói từ bản-tánh riêng của nó; vì nó là một kẻ nói dối, và cha của những lời dối. ⁴⁵Nhưng bởi vì Ta nói lẽ thật, các người không tin Ta. ⁴⁶Một kẻ nào thuộc về các người tuyên bố Ta có tội? Nếu Ta nói lẽ thật, tại sao các người không tin Ta? ⁴⁷Kẻ thuộc về Đức Chúa TRỜI, nghe các lời của Đức Chúa TRỜI; vì lý do này các người không nghe, bởi vì các người không thuộc về Đức Chúa TRỜI.”

Giê-xu tuyên-bố Ngài là đời đời (129/Giăng 8.48-8.59)

⁴⁸Các người Giu-đa trả lời và nói với Ngài: “Há chúng tôi chẳng nói một cách đúng rằng Thầy là một người Sa-ma-ri và có một con qui-sứ hay sao?” ⁴⁹Giê-xu trả lời: “Ta không có một con qui-sứ; nhưng Ta tôn-kính Cha của Ta, các người làm nhục Ta. ⁵⁰Song Ta chẳng tìm kiếm vinh-quang của Ta; có Đấng tìm kiếm và phán-xét. ⁵¹Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu người nào cứ giữ lời của Ta, người đó sẽ chẳng bao giờ thấy sự chết.” ⁵²Các người Giu-đa nói với Ngài: “Bây giờ chúng tôi biết rằng Thầy có một con qui-sứ. Áp-ra-ham đã chết, các đấng tiên-tri cũng vậy; và Thầy lại nói: ‘Nếu người nào cứ giữ lời của Ta, người đó sẽ chẳng bao giờ nếm sự chết.’” ⁵³Chắc-chắn Thầy không lớn hơn cha Áp-ra-ham của chúng ta, người đã chết? Các đấng tiên-tri cũng đã chết; Thầy tự làm chính Thầy thành ra ai vậy? ⁵⁴Giê-xu trả lời: “Nếu Ta tự làm vinh-quang chính Ta, vinh-quang của Ta chẳng là gì cả; ấy chính là Cha của Ta làm vinh-quang Ta, về Ngài các người nói: ‘Ngài là Đức Chúa TRỜI của chúng tôi,’ ⁵⁵và các người không đến chỗ biết Ngài, nhưng Ta biết Ngài; và nếu Ta nói rằng: Ta không biết Ngài, Ta sẽ là một kẻ nói dối giống như các người, song Ta biết Ngài và giữ lời của Ngài. ⁵⁶Tổ-phụ Áp-ra-ham của các người đã vui mừng thấy cái ngày của Ta, và người đã thấy và đã hoan-hỉ.” ⁵⁷Vì thế các người Giu-đa nói với Ngài: “Thầy chưa được 50 tuổi, và Thầy đã thấy Áp-ra-ham ư?” ⁵⁸Giê-xu nói với họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói với các người, trước khi Áp-ra-ham đã được sinh ra, TA LÀ⁽²⁾.” ⁵⁹Bởi vậy họ lượm những cục đá để ném vào Ngài, song Giê-xu được che khuất và đi ra khỏi đền-thờ.

Giê-xu chữa lành người mù bẩm sinh (148/Giăng 9.1-9.12)

¹bản khác: Áp-ra-ham đã thấy Thầy rồi, hay sao?

²hay: Ta Tự Hữu Hằng Hữu; TA LÀ như trong Xuất-hành 3.14

9¹Và khi Ngài đi qua, Ngài thấy một người đàn-ông mù bẩm sinh. ²Và các môn-đồ của Ngài hỏi Ngài: “Thưa Thầy, ai đã phạm-tội, người này hay cha mẹ của hắn, để hắn đã phải bị sinh ra mù vậy?” ³Giê-xu trả lời: “Chẳng phải người này đã phạm-tội, hay cha mẹ của hắn; nhưng ấy là để các việc làm của Đức Chúa TRỜI được bày ra trong người ấy. ⁴Chúng ta phải làm các việc làm của Ngài. Đấng đã sai Ta, trong khi là ban ngày; đêm sẽ đến khi không có một người nào có thể làm việc. ⁵Trong khi Ta ở trong thế-gian, Ta là Sự Sáng của thế-gian.” ⁶Khi Ngài đã nói điều này, Ngài nhổ trên đất, và làm thành đất sét có nước miếng đó, và đắp đất sét đó vào các con mắt của hắn, ⁷và nói với hắn: “Hãy đi, rửa trong ao Si-lô-ê” (nó được dịch là Được Sai Đi). Thế là hắn đi và rửa và trở lại thấy được. ⁸Bởi vậy các người láng-giềng, và những kẻ trước đây đã thấy hắn là một người ăn-xin, nói: “Đây không phải là người thường ngồi và ăn-xin sao?” ⁹Các kẻ khác nói: “Đây là hắn,” còn các kẻ khác đang nói: “Không, nhưng nó giống hắn.” Hắn cứ nói: “Tôi là người đó.” ¹⁰Vì thế họ cứ hỏi hắn: “Thế thì làm sao các con mắt của người đã được mở ra?” ¹¹Hắn trả lời: “Người đàn-ông gọi là Giê-xu đã làm đất sét, và đã xúc các con mắt của tôi, và đã nói với tôi: ‘Hãy đi đến Si-lô-ê và rửa’; thế là tôi đã đi và đã rửa, và đã nhận được thị-lực.” ¹²Và họ nói với hắn: “Người đó ở đâu?” Hắn nói: “Tôi không biết.”

Các lãnh-tụ tôn-giáo thăm-vấn người mù (149/Giăng 9.13-9.34)

¹³Họ đưa người trước đây đã mù đến các người Pha-ri-si. ¹⁴Bây giờ, đó là một ngày Ngưng-nghi khi Giê-xu làm thành đất sét, và mở các con mắt của người ấy. ¹⁵Một lần nữa, bởi vậy, các người Pha-ri-si cũng đang hỏi hắn thế nào hắn đã nhận được thị-lực của hắn. Và hắn nói với họ: “Ông đó đã đắp đất sét vào các con mắt của tôi, và tôi rửa, và tôi thấy.” ¹⁶Bởi vậy, một số trong các người Pha-ri-si nói: “Người này không từ Đức Chúa TRỜI, bởi vì Hắn không giữ ngày Ngưng-nghi.” Nhưng các người khác nói: “Làm thế nào một người là một kẻ phạm tội có thể làm được các dấu hiệu thế ấy?” Và có sự chia rẽ giữa họ. ¹⁷Bởi vậy, họ nói với người mù một lần nữa: “Điều gì người nói về Người đó, vì Hắn đã mở các con mắt của người.” Hắn nói: “Ông ấy là một đấng tiên-tri.” ¹⁸Vì lý-do đó các người Giu-đa không tin hẳn rằng hắn đã mù, và đã nhận được thị-lực, cho đến khi chúng gọi đến cha mẹ của chính cái người đã nhận được thị-lực của hắn, ¹⁹và thăm-vấn họ: “Đây có phải là con trai của các người, kẻ mà các người nói đã sinh ra mù, hay không? Thế thì sao bây giờ nó thấy được? ²⁰Cha mẹ của hắn trả lời chúng và nói: “Chúng tôi biết rằng đây là con trai của chúng tôi, và rằng nó đã sinh ra mù; ²¹nhưng thế nào mà bây giờ nó thấy, chúng tôi không biết; hay ai đã mở các con mắt của nó, chúng tôi không biết. Xin hỏi nó; nó đủ tuổi, nó sẽ nói cho chính nó.” ²²Cha mẹ của hắn nói lời này bởi vì họ sợ các người Giu-đa; vì các người Giu-đa đã đồng ý rồi, rằng: nếu người nào xưng-nhận Ngài là Christ, người đó phải bị loại ra khỏi hội-đường. ²³Vì lý-do này, cha mẹ của hắn nói: “Nó đủ tuổi; xin hỏi nó.”

²⁴Thế là lần thứ hai, chúng gọi người đã từng mù đến, và nói với hắn: “Hãy dâng vinh-quang lên Đức Chúa TRỜI; chúng ta biết rằng người này là một kẻ phạm tội.” ²⁵Bởi

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 9.26-10.34)

vậy hẳn trả lời: “Hoặc Ông ấy là một người phạm tội hay không, tôi không biết; một điều tôi biết, rằng: xét vì tôi đã mù, bây giờ tôi thấy.”²⁶Bởi vậy chúng nói với hẳn: “Ông ấy đã làm gì cho ngươi? Làm thế nào Ông ấy đã mở những con mắt của ngươi?”²⁷Hẳn trả lời họ: “Tôi đã bảo quý ông rồi, và quý ông đã chẳng nghe; tại sao quý ông muốn nghe một lần nữa? Bộ quý ông cũng muốn trở nên môn-đồ của Ông ấy sao?”²⁸Và chúng mắng-nhiếc hẳn và nói: “Mày là môn-đồ của Hẳn, nhưng chúng ta là môn-đồ của Môi-se.”²⁹Chúng ta biết rằng Đức Chúa TRỜI đã nói chuyện với Môi-se, nhưng về phần Người này, chúng ta không biết Hẳn từ đâu.”³⁰Người ấy trả lời và nói với chúng: “Sao, đây là điều lạ-lùng, rằng quý ông không biết Ông ấy là từ đâu, và tuy nhiên Ông ấy đã mở các con mắt của tôi.”³¹Chúng ta biết rằng Đức Chúa TRỜI chẳng nghe những kẻ phạm tội, nhưng nếu người nào kính-sợ Đức Chúa TRỜI và thực-hành ý-muốn của Ngài, Ngài nghe kẻ đó.³²Vì từ sự bắt đầu của thời-gian chưa bao giờ nghe rằng có một ai đã mở các con mắt của một người mù bẩm sinh.³³Nếu Người này không phải từ Đức Chúa TRỜI, thì Ông ấy đã không thể làm bất cứ một cái gì cả.”³⁴Chúng trả lời và nói với hẳn: “Mày đã sinh ra hoàn-toàn trong tội-lỗi, và mày đang dạy chúng ta ư?” Và chúng đuổi hẳn ra ngoài.

Giê-xu dạy về sự mù thuộc linh (150/Giăng 9.35-9.41)

35Giê-xu nghe rằng họ đã đuổi hẳn ra ngoài; và tìm thấy hẳn, Ngài nói: “Ngươi có tin Con Trai Loài Người⁽¹⁾ chẳng?”³⁶Hẳn trả lời và nói: “Và ai là Người ấy, thưa Chúa⁽²⁾, để tôi có thể tin Người ấy.”³⁷Giê-xu nói với hẳn: “Ngươi đã thấy Người, và Người là Đấng đang nói với ngươi⁽³⁾.”³⁸Và hẳn nói: “Thưa Chúa, tôi tin.” Và hẳn thờ-lạy Ngài.³⁹Và Giê-xu nói: “Vì sự phán-xét Ta đã đến trong thế-gian này; để các kẻ không thấy có thể thấy; và để các kẻ thấy có thể trở nên mù.”⁴⁰Những kẻ trong các người Pha-ri-si ở với Ngài nghe các điều này, và nói với Ngài: “Chúng tôi cũng không mù, phải không?”⁴¹Giê-xu nói với họ: “Nếu các ngươi mù, các ngươi hẳn không có tội; song vì các ngươi nói: ‘Chúng tôi thấy,’ tội các ngươi vẫn còn.

Giê-xu là Đấng Chấn Chiên hiền-lành (151/Giăng 10.1-10.21)

10¹“Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, kẻ không bởi cửa vào trong bãi rào nhốt bầy chiên, nhưng trèo vào bởi một số lối khác, kẻ đó là kẻ trộm và kẻ cướp.²Song kẻ vào bởi cửa là người chăn bầy chiên.³Kẻ giữ cửa mở cửa cho hẳn, và bầy chiên nghe tiếng của hẳn, và hẳn gọi chính chiên của hẳn đích danh, và dẫn chúng ra.⁴Khi hẳn đã đem tất cả của chính hẳn ra, hẳn đi trước chúng, và bầy chiên đi theo hẳn bởi vì chúng biết tiếng của hẳn.⁵Và chúng hồn nhiên sẽ không theo một kẻ lạ, nhưng sẽ trốn khỏi kẻ lạ đó, bởi vì chúng không biết tiếng của những kẻ lạ.”⁶Giê-xu đã nói với họ bằng cách nói ví von này, nhưng họ không hiểu những điều đó mà Ngài đã đang nói với họ là gì.⁷Bởi vậy Giê-xu lại nói với họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Ta là

cái cửa của bầy chiên.⁸Tất cả những kẻ đã đến trước Ta là những kẻ trộm và những kẻ cướp, nhưng bầy chiên đã chẳng nghe chúng.⁹Ta là cái cửa; nếu kẻ nào vào qua Ta, kẻ đó sẽ được cứu, và sẽ đi vào đi ra và tìm được đồng cỏ.¹⁰Kẻ trộm đến chỉ để ăn-trộm, và giết, và hủy-diệt; Ta đã đến để chúng có được sự sống, và có được sự sống một cách dư-dật.¹¹Ta là người chăn hiền-lành; người chăn hiền-lành hi-sinh sinh-mạng của Ngài vì bầy chiên.¹²Kẻ là người đi làm thuê, và không là một người chăn, không là người chủ của bầy chiên, trông thấy chó sói đến, và bỏ lại bầy chiên và lẫn trốn, và chó sói vô bắt chúng và khiến cho chúng tán-loạn.¹³Nó lẫn trốn bởi vì nó là một người đi làm thuê, không quan tâm về bầy chiên.¹⁴Ta là người chăn chiên hiền-lành; và Ta biết của riêng Ta và của riêng Ta biết Ta,¹⁵ như Cha biết Ta và Ta biết Cha; và Ta hi-sinh sinh-mạng của Ta vì bầy chiên.¹⁶Và Ta có những chiên khác, chúng không thuộc về bãi rào này; Ta cũng phải dẫn chúng, và chúng sẽ lắng nghe tiếng của Ta; và chúng sẽ trở thành một bầy với một người chăn.¹⁷Vì lý-do này Cha yêu Ta, bởi vì Ta hi-sinh sinh-mạng của Ta để Ta có thể lấy nó lên lại.¹⁸Không ai đã lấy nó mất khỏi Ta, nhưng Ta hi-sinh nó do chính thể chủ động của Ta, và Ta có thẩm-quyền để hi-sinh nó, và Ta có thẩm-quyền để lấy nó lên lại. Mệnh-lệnh này Ta đã nhận từ Cha Ta.”

19Có sự chia rẽ trở lên một lần nữa giữa các người Giu-đa vì các lời này.²⁰Và nhiều người trong bọn họ nói: “Hẳn có một con qui và mất trí. Tại sao các ngươi nghe Hẳn?”²¹Các người khác nói: “Đây chẳng phải là lời nói của kẻ bị qui ám. Qui-sứ không có thể mở mắt kẻ mù, có không?”

Các lãnh-tự tôn-giáo bao quanh Giê-xu tại đền-thờ (152/Giăng 10.22-10.42)

22Vào lúc đó có Lễ Cung-hiến xảy ra trong Giê-ru-sa-lem; ²³ây là mùa đông, và Giê-xu đang tản bộ trong đền-thờ, trong vòm-cổng Sa-lô-môn.²⁴Bởi vậy các người Giu-đa họp lại xung quanh Ngài và nói với Ngài: “Thầy sẽ giữ chúng tôi phân-vân trong bao lâu? Nếu thầy là Đấng Christ, xin nói thẳng cho chúng tôi biết.”²⁵Giê-xu trả lời họ: “Ta đã bảo các ngươi, và các ngươi không tin; các việc mà Ta làm nhân danh Cha của Ta, các việc này mang bằng-chứng về Ta.²⁶Song các ngươi không tin, bởi vì các ngươi không thuộc về các chiên của Ta.²⁷Các chiên của Ta nghe tiếng của Ta, và Ta biết chúng, và chúng theo Ta; ²⁸và Ta ban sự sống đời đời cho chúng, và chúng sẽ chẳng bao giờ diệt-vong; và chẳng có ai sẽ giật lấy chúng ra khỏi bàn tay của Ta.²⁹Cha Ta, Đấng đã ban chúng cho Ta, lớn hơn tất cả; và⁽⁴⁾ chẳng có kẻ nào có thể giật lấy chúng ra khỏi bàn tay của Cha.³⁰Ta và Cha là một.”

31Các người Giu-đa lại lượm những cục đá để ném đá Ngài.³²Giê-xu trả lời họ: “Ta đã tỏ ra cho các ngươi nhiều việc lành từ Cha; vì việc nào trong chúng các ngươi ném đá Ta?”³³Các người Giu-đa trả lời Ngài: “Vì một việc lành chúng ta không ném đá Ngươi, nhưng vì lời phạm-thượng; và bởi vì Ngươi, là con người, tự làm chính Ngươi thành Đức Chúa TRỜI.”³⁴Giê-xu trả lời họ: “Há chẳng được viết trong Luật-pháp của các ngươi: ‘TA ĐÃ

¹bản khác: Con Chúa Trời

²Ngài hay Chúa, dịch từ cùng một Hy-tự

³hay: Ngươi đã thấy Người lần đang nghe Người nói

⁴bản khác: Cái Cha Ta đã ban cho Ta là lớn hơn tất cả, và ...

Tin Lành theo Giăng
(Giăng 10.35-11.44)

PHÁN: CÁC NGƯỜI LÀ CÁC THẦN⁽¹⁾ hay sao? ³⁵Nếu người đã gọi họ là các thần, mà lời Đức Chúa TRỜI đã đến với họ (và Thánh-Kinh không có thể bị phạm) ³⁶các người lại nói về Người mà Cha đã làm nên-thánh và đã sai vào trong thế-gian: “Người đang nói phạm-thượng,” vì Ta đã nói: “Ta là Con Trai của Đức Chúa TRỜI?” ³⁷Nếu Ta không làm các việc của Cha Ta, chớ tin Ta; ³⁸nhưng nếu Ta làm chúng, dầu các người không tin Ta, hãy tin các việc đó, để các người biết và tiếp-tục biết rằng Cha ở trong Ta, và Ta ở trong Cha.” ³⁹Bởi vậy họ lại tìm chụp bắt Ngài, nhưng Ngài vượt khỏi sự nắm bắt của họ.

⁴⁰Và Ngài ra đi một lần nữa bên kia sông Giô-danh tới chỗ nơi Giăng đã làm báp-tem đầu tiên và Ngài ở lại đó. ⁴¹Và nhiều người đến cùng Ngài và nói: “Trong khi Giăng đã chẳng làm một dấu hiệu nào, nhưng mọi điều Giăng đã nói về người này đều đúng.” ⁴²Và nhiều người tin Ngài ở đó.

3. Giê-xu gặp các biến-cố cốt-yếu tại Giê-ru-sa-lem (11.1-12.50)

La-xa-ro trở bệnh và chết (165/Giăng 11.1-11.16)

11 ¹Bây giờ có một người đàn-ông nọ bị bệnh, La-xa-ro ở Bê-tha-ni, làng của Ma-ri và chị của cô là Ma-thê. ²Và chính Ma-ri này đã xức dầu cho Chúa và lau các bàn chân của Ngài bằng tóc của cô, có người anh là La-xa-ro bị bệnh. ³Bởi vậy các chị em sai tới Ngài, nói: “Thưa Chúa, này, người mà Chúa thương bị bệnh.” ⁴Nhưng, khi Giê-xu nghe tin này, Ngài nói: “Bệnh này không đưa đến cái chết, nhưng vì vinh-quang của Đức Chúa TRỜI, để Con Trai của Đức Chúa TRỜI có thể được vinh-quang bởi nó.” ⁵Bây giờ Giê-xu thương Ma-thê, và em gái của cô, và La-xa-ro. ⁶Bởi vậy khi Ngài nghe rằng người ấy bệnh, Ngài ở lại tại nơi Ngài ở 2 ngày *lâu hơn*. ⁷Thế thì, sau điều này, Ngài nói với các môn-đồ: “Chúng ta hãy đi đến Giu-đê một lần nữa.” ⁸Các môn-đồ nói với Ngài: “Thưa Thầy, dân Giu-đê vừa mới rồi đã tìm ném đá Thầy, và Thầy sẽ đi đó nữa sao?” ⁹Giê-xu trả lời: “Há chẳng phải có 12 giờ trong *một* ngày sao? Nếu người nào đi ban ngày, người đó không sẩy chân, bởi vì hắn thấy ánh sáng trong thế-giới này. ¹⁰Nhưng nếu người nào đi ban đêm, người đó sẩy chân, bởi vì sự sáng không ở trong người đó.” ¹¹Điều này Ngài nói, và sau điều đó Ngài nói với họ: “Bạn của chúng ta La-xa-ro đã ngủ; nhưng Ta đi, để Ta có thể đánh thức nó ra khỏi giấc ngủ.” ¹²Bởi vậy các môn-đồ nói với Ngài: “Thưa Chúa, nếu người đã ngủ, người sẽ được bình phục.” ¹³Bây giờ Giê-xu đã nói về cái chết của người, nhưng họ nghĩ rằng Ngài đang nói về giấc ngủ thường của sự ngủ. ¹⁴Bởi vậy ngay lúc đó Giê-xu nói với họ một cách tỏ-tường: “La-xa-ro chết rồi, ¹⁵và Ta vui vì cơ các người để Ta đã chẳng ở đó, ngõ hầu các người được tin; song chúng ta hãy đi tới nó.” ¹⁶Bởi vậy Thô-ma, được gọi là Song-sinh, nói với các bạn đồng-môn của mình: “Chúng ta cũng hãy đi, để chúng ta có thể chết với Ngài.”

Giê-xu an-ủi Ma-ri và Ma-thê 166/Giăng 11.17-11.37)

¹⁷Thế là khi Giê-xu đến, Ngài thấy rằng người đã ở trong

mộ 4 ngày. ¹⁸Bây giờ Bê-tha-ni gần Giê-ru-sa-lem, xa độ chừng 2 dặm⁽²⁾; ¹⁹và nhiều người trong dân Giu-đa đã đến cùng Ma-thê và Ma-ri để an-ủi họ về anh của họ. ²⁰Bởi vậy Ma-thê, khi cô nghe Giê-xu đang đến, đi đón Ngài; song Ma-ri còn ngồi trong nhà. ²¹Vậy Ma-thê nói với Giê-xu: “Chúa ơi, nếu Chúa đã ở đây, anh tôi hẳn đã chẳng chết. ²²Ngay bây giờ tôi biết rằng bất cứ điều gì Chúa xin Đức Chúa TRỜI, Đức Chúa TRỜI cũng sẽ cho Chúa.” ²³Giê-xu nói cùng cô: “Anh người sẽ lại chỗi dậy.” ²⁴Ma-thê nói với Ngài: “Tôi biết anh ấy sẽ lại chỗi dậy trong sự sống lại vào ngày cuối cùng.” ²⁵Giê-xu nói với cô ấy: “Ta là sự sống lại và sự sống⁽³⁾; người tin Ta sẽ sống dầu người đó chết, ²⁶và mọi người sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết. Người có tin điều này chẳng?” ²⁷Cô ấy nói với Ngài: “Có, thưa Chúa; tôi tin Chúa là Đấng Christ, Con Trai của Đức Chúa TRỜI, Đấng đến trong thế-gian. ²⁸Và khi cô đã nói điều này, cô đi về, và gọi em Ma-ri của mình, và bảo riêng cô: “Thầy ở đây, và đang gọi em.” ²⁹Và khi cô nghe điều đó, cô đứng dậy nhanh và đi tới Ngài.

³⁰Bây giờ Giê-xu đã chưa đi vào trong làng, song vẫn còn ở tại chỗ nơi Ma-thê đã đón Ngài. ³¹Lúc đó các người Giu-đa ở với cô trong nhà, và an-ủi cô, khi họ thấy rằng Ma-ri đứng dậy nhanh và đi ra, *liền* đi theo cô, tưởng rằng cô đang đi tới mộ để khóc ở đó. ³²Bởi vậy, khi Ma-ri đến nơi Giê-xu ở, cô thấy Ngài, và quỳ nơi chân Ngài, nói với Ngài: “Chúa ơi, nếu Chúa đã ở đây, anh tôi hẳn đã chẳng chết.” ³³Bởi vậy, khi Giê-xu thấy cô khóc, và các người Giu-đa đến với cô *cũng* khóc, chính Ngài bị xúc-động sâu-thẳm trong linh và phiền-muộn, ³⁴và nói: “Các người đã để nó ở đâu?” Họ nói với Ngài: “Thưa Chúa, xin đến và xin xem.” ³⁵Giê-xu khóc. ³⁶Và vì vậy các người Giu-đa nói: “Kìa, Ông ta yêu người ấy dường bao!” ³⁷Nhưng một số trong bọn họ nói: “Há Con Người này, Kẻ đã mở mắt của người mù, chẳng có thể cũng giữ người này khỏi chết sao?”

Giê-xu vực La-xa-ro sống lại từ kẻ chết (167/Giăng 11.38-11.44)

³⁸Bởi vậy Giê-xu, lại bị xúc-động sâu-thẳm ở bên trong, đi tới mộ. Bây giờ ấy là một cái hang, và có một hòn đá nằm chặn nó. ³⁹Giê-xu nói: “Hãy dời hòn đá đi.” Ma-thê, em gái của người chết, nói với Ngài: “Thưa Chúa, vào lúc này, anh ấy bay mùi hôi thúi, vì anh ấy đã chết 4 ngày.” ⁴⁰Giê-xu nói với cô: “Há Ta đã chẳng nói với người, nếu người tin, người sẽ thấy vinh-quang của Đức Chúa TRỜI hay sao?” ⁴¹Và vì vậy, họ dời hòn đá đi⁽⁴⁾. Và Giê-xu ngược mắt mình lên và nói: “Cha ơi, Con tạ-ơn Cha vì Cha nghe Con. ⁴²Và Con đã biết rằng Cha luôn luôn nghe Con; nhưng vì dân-chúng đứng quanh Con đã nói nó, để họ có thể tin rằng Cha đã sai Con.” ⁴³Khi Ngài đã nói các điều này, Ngài thét lên với một tiếng lớn: “La-xa-ro, hãy đi ra!” ⁴⁴Và người đã chết đi ra, bị bó tay và chân bằng vải quấn; và mặt của người bị bao lại bằng một tấm vải. Giê-xu nói với họ: “Hãy mở nó ra, và để nó đi.”

²nguyên ngữ: 15 Stadia (3 cây số)

³bản khác thiếu: và sự sống

⁴bản khác thêm: khỏi chỗ mà người chết đã đang được đặt nằm

¹Thánh-thi 82.6

Tin Lành theo Giăng
(Giăng 11.45-12.31)

Các lãnh-tự tôn-giáo âm-mưu giết Giê-xu (168/Giăng 11.45-11.57)

45Bởi vậy nhiều người trong dân Giu-đa, những kẻ đã đến cùng Ma-ri và đã nhìn xem điều Ngài đã làm, tin Ngài. **46**Song một số trong bọn họ đi tới các người Pha-ri-si, và nói cho họ biết các điều Giê-xu đã làm.

47Vì vậy các thầy tế-lễ cả và các người Pha-ri-si gọi một buổi họp của hội-đồng, và nói: “Chúng ta sẽ làm gì? Vì người này đang làm nhiều dấu hiệu. **48**Nếu chúng ta để Hấn tiếp-tục như vậy, tất cả người ta sẽ tin Hấn, và các người Rô-ma sẽ đến và lấy đi cả chỗ của chúng ta lẫn quốc-gia của chúng ta.” **49**Nhưng một người trong bọn họ, là Cai-phe, là thầy tế-lễ thượng-phẩm năm đó, nói với họ: “Các ngươi chẳng biết gì cả, **50**các ngươi cũng không để ý rằng ấy là có lợi cho các ngươi để một con người chết vì dân-tộc và để toàn-thể quốc-gia không bị diệt-vong.” **51**Bấy giờ hấn đã chẳng tự mình nói điều này; nhưng là thầy tế-lễ thượng-phẩm năm đó, hấn nói tiên-tri rằng Giê-xu sắp chết vì dân-tộc, **52**và không chỉ vì dân-tộc, nhưng rằng Ngài cũng có thể nhóm lại với nhau thành một những con cái của Đức Chúa TRỜI bị tản-loạn tứ phía. **53**Vì vậy, từ ngày đó trở đi, họ hoạch-định với nhau để giết Ngài.

54Bởi vậy Giê-xu không còn tiếp-tục đi một cách công-khai giữa các người Giu-đa nữa, song ra đi từ chỗ đó đến thôn-quê gần vùng hoang-vu, trong một thành-thị gọi là Ép-ra-im; và Ngài ở lại đó với các môn-đồ. **55**Bấy giờ lễ Vượt-qua của dân Giu-đa gần kề; và nhiều người đi lên tới Giê-ru-sa-lem ra khỏi thôn-quê trước lễ Vượt-qua, để tẩy sạch chính họ. **56**Bởi vậy họ đang tìm kiếm Giê-xu, và nói với nhau khi họ đứng trong đền-thờ: “Các ngươi nghĩ gì; rằng Ông ấy chắc-chắn sẽ không đến dự lễ sao?” **57**Bấy giờ các thầy tế-lễ cả và các người Pha-ri-si đã ra lệnh rằng nếu người nào biết nơi Ngài ở, người đó phải phúc-trình nó, để họ có thể chụp bắt Ngài.

Ma-ri xức cho Giê-xu bằng dầu thơm đắt giá (182/Giăng 12.1-12.11 / Ma-thi-ơ 26.6-26.13; Mác 14.3-14.9)

12¹Giê-xu, bởi vậy, trước lễ Vượt-qua 6 ngày, đến Bê-tha-ni nơi La-xa-rô ở, người mà Giê-xu đã làm sống lại từ kẻ chết. ²Thế là họ đãi Ngài một bữa ăn tối ở đó, và Ma-thê đang phục-dịch; song La-xa-rô là một trong các người tựa *nơi bàn ăn* với Ngài. ³Bởi vậy Ma-ri lấy một cân dầu thơm rất đắt giá được làm bằng cam-tùng nguyên-chất, xức các bàn chân của Giê-xu, và lau bàn chân của Ngài bằng tóc của mình, và cả căn nhà đầy mùi thơm của dầu thơm đó. ⁴Nhưng Giu-đa Ích-ca-ri-ôt, một trong các môn-đồ của Ngài, là kẻ đang định phản Ngài, nói: ⁵“Tại sao không bán dầu thơm này để được 300 đơ-na-ri⁽¹⁾ và cho người nghèo?” ⁶Bấy giờ hấn nói điều này, không phải vì hấn quan-tâm về người nghèo, song vì hấn là một tay trộm-cấp, và khi hấn có hộp tiền, hấn thường ăn cắp vật thứ đã được bỏ vào trong đó. ⁷Bởi vậy Giê-xu nói: “Để mặc cô ấy, đừng cô ấy có thể giữ nó⁽²⁾ cho ngày chôn-cất Ta. ⁸Vì các ngươi luôn có người nghèo với các ngươi, nhưng các ngươi không luôn có Ta.”

¹300 đơ-na-ri tương-dương với tiền 11 tháng lao-động của một người làm công

²giữ phong-tục xức xác để chôn cất

⁹Bởi vậy khi đám rất đông của dân Giu-đa biết Ngài ở đó; và họ đến, không chỉ vì cơ Giê-xu, song để họ cũng thấy La-xa-rô, người mà Ngài đã làm sống lại từ người chết. ¹⁰Nhưng các thầy tế-lễ cả hội ý rằng họ cũng có thể giết La-xa-rô nữa, ¹¹vì người mà nhiều người trong dân Giu-đa đang ra đi và tin Giê-xu.

Giê-xu cỡi lừa vào Giê-ru-sa-lem (183/Giăng 12.12-12.19/ Ma-thi-ơ 21.1-21.11; Mác 11.1-11.11; Lu-ca 19.28-19.44)

12Vào ngày kẻ đám rất đông đã đến dự lễ, khi họ nghe rằng Giê-xu đang đến Giê-ru-sa-lem, ¹³lấy các nhánh cây chà-là, và đi ra đón Ngài, và la to: “Hô-sa-na!

PHƯỚC THAY ĐÁNG ĐẾN NHÂN DANH ĐỨC CHÚA,
Chính là nhà Vua của Y-sơ-ra-ên.”⁽³⁾

14Và Giê-xu, tìm thấy con lừa tơ, cỡi trên nó; như được viết:

¹⁵“ĐỪNG SỢ, HỒI CON GÁI CỦA SI-ÔN.

KIA, VUA CỦA NGƯỜI ĐANG ĐẾN

NGỒI TRÊN MỘT CON LỬA CON CỦA CON LỬA CÁI.”⁽⁴⁾

16Thoạt đầu các môn-đồ của Ngài đã chẳng hiểu những điều này; nhưng khi Giê-xu đã được vinh-quang, thì họ mới nhớ lại rằng các điều này đã được viết về Ngài, và rằng họ đã làm các điều này cho Ngài. **17**Và thế là đám đông đã từng ở với Ngài khi Ngài gọi La-xa-rô ra khỏi mộ và khiến người sống lại từ người chết, đang mang chứng cứ cho Ngài. **18**Vì nguyên-nhân này đám đông đó cũng đi và đón Ngài, bởi vì họ đã nghe rằng Ngài đã làm dấu hiệu này. **19**Bởi vậy các người Pha-ri-si nói với nhau: “Mấy ông coi đi, mấy ông chẳng làm điều tốt gì; kia, cả thế-giới đã đi theo Hấn.”

Giê-xu giải-thích tại sao Ngài phải chết (185/Giăng 12.20-12.36a)

20Bấy giờ có các người Hy-lạp nọ giữa những kẻ đi lên để thờ-phượng ở lễ này; ²¹vậy các người này đến cùng Phi-líp, là người ở Bết-sai-đa thuộc Ga-li-lê, và hỏi người, rằng: “Thưa ông, chúng tôi mong gặp Giê-xu.” ²²Phi-líp đến và báo Anh-rê; Anh-rê và Phi-líp đến, và nói cho Giê-xu biết. ²³Và Giê-xu trả lời họ, rằng: “Giờ ấy đã đến cho Con Trai Loài Người được vinh-quang. ²⁴Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, trừ phi hạt lúa mì rơi vào trong trái đất và chết, nó còn lại bởi một mình nó; song nếu nó chết, nó sinh ra nhiều quả. ²⁵Kẻ yêu hèn của mình mất nó, và kẻ căm ghét hèn của mình trong thế-gian này sẽ giữ nó cho sự sống đời đời. ²⁶Nếu kẻ nào phục-vụ Ta, kẻ đó phải theo Ta; và Ta ở đâu, tôi-tớ của Ta cũng sẽ ở đó; nếu kẻ nào phục-vụ Ta, Cha sẽ tôn-trọng kẻ đó. ²⁷Bấy giờ hèn Ta đã trở nên rói rắm; và điều Ta nên nói: ‘Cha ơi, xin cứu Con khỏi giờ này’ chẳng? Nhưng vì mục-đích này Ta đã đến tới giờ này. ²⁸‘Cha ơi, xin làm vinh-quang danh của Cha.’” ²⁹Bởi vậy có tiếng ra khỏi trời: “Ta đã làm vinh-quang nó rồi, và Ta sẽ lại làm vinh-quang nó nữa.” ³⁰Bởi vậy đám đông, là những kẻ đứng gần và nghe nó, nói rằng trời đã nổi sấm; các người khác nói: “Một thiên-sứ đã nói với Ngài.” ³¹Giê-xu trả lời và nói: “Tiếng này đã chẳng đến vì cơ Ta, nhưng vì cơ các ngươi. ³¹Bấy giờ phán-

³Thánh-thi 118.26

⁴Xa-cha-ri 9.9

quyết ở trên thế-gian này; bây giờ kẻ thống-trị thế-gian này sẽ bị đuổi ra. ³²Và Ta, nếu Ta được nâng lên khỏi trái đất, sẽ kéo tất cả loài người đến chính Ta.” ³³Nhưng Ngài nói điều này để chỉ loại chết bởi đó Ngài sắp chết. ³⁴Bởi vậy đám đông trả lời Ngài: “Chúng tôi đã nghe trong Luật-pháp rằng *Đấng Christ* sẽ tồn-tại đời đời; và tại sao Thầy nói: ‘Con Trai Loài Người phải được nâng lên’? Con Trai Loài Người này là ai?” ³⁵Bởi vậy Giê-xu nói với họ: “Sự Sáng ở giữa các ngươi trong một ít lâu hơn. Hãy bước đi trong khi các ngươi có Sự Sáng, để sự tối-tăm sẽ chẳng thành linh xây đền cho các ngươi; kẻ đi trong tối-tăm không biết nơi mình đi. ^{36a}Trong khi các ngươi có Sự Sáng, hãy tin Sự Sáng, để các ngươi có thể trở thành những con trai của Sự Sáng.”

Hầu hết dân không tin Giê-xu (186/Giăng 12.36b-12.43)

^{36b}Giê-xu đã nói các điều này, và Ngài ra đi và ẩn mình tránh họ. ³⁷Nhưng dấu Ngài đã làm quá nhiều dấu hiệu trước mặt họ, họ vẫn không tin Ngài; ³⁸để lời của tiên-tri Ê-sai mà người đã nói có thể được ứng-nghiệm:

“CHÚA ỒI, AI ĐÃ TIN PHÚC-TRÌNH CỦA CHÚNG CON,
VÀ CHO AI, CÁNH TAY CỦA ĐỨC CHÚA ĐÃ ĐƯỢC TIẾT-LỘ?”⁽¹⁾

³⁹Vì nguyên-nhân này họ đã chẳng có thể tin, vì Ê-sai lại nói:

⁴⁰“NGÀI ĐÃ LÀM MÙ MẮT CỦA HỌ VÀ NGÀI ĐÃ LÀM CỨNG TÂM CỦA HỌ,
E RÀNG HỌ THẤY VỚI MẮT CỦA HỌ VÀ NHẬN BIẾT VỚI TÂM CỦA HỌ, VÀ ĐƯỢC XOAY LẠI VÀ TA SẼ CHỮA LÀNH HỌ.”⁽²⁾

⁴¹Các điều này Ê-sai đã nói bởi vì người đã thấy sự vinh-quang của Ngài, và người đã nói về Ngài. ⁴²Tuy nhiên nhiều người ngay cả trong những kẻ thống-trị cũng tin Ngài; song bởi có các người Pha-ri-si, họ không xưng-nhận Ngài, vì sợ rằng họ bị loại ra khỏi hội-đường; ⁴³vì họ thích sự tán-thành của loài người hơn là sự tán-thành của *Đức Chúa TRỜI*.

Giê-xu tóm-tắt thông-điệp của mình (187/Giăng 12.44-12.50)

⁴⁴Và Giê-xu thét lên và nói: “Kẻ tin Ta, chẳng *phải* là tin Ta, nhưng tin *Đấng* đã sai Ta. ⁴⁵Và kẻ thấy Ta thấy *Đấng* đã sai Ta. ⁴⁶Ta đã đến *như* Sự Sáng vào trong thế-gian, để mọi kẻ tin Ta sẽ không ở lại trong sự tối-tăm. ⁴⁷Và nếu kẻ nào nghe các lời nói của Ta, và không giữ chúng, Ta không phán-xét kẻ đó; vì Ta đã chẳng đến để phán-xét thế-gian, nhưng để cứu thế-gian. ⁴⁸Kẻ bác-bỏ Ta, và không nhận các lời của Ta, có đáng phán-xét kẻ đó; lời mà Ta đã nói là cái sẽ phán-xét kẻ đó vào ngày cuối cùng. ⁴⁹Vì Ta đã chẳng nói do chính thể chủ động của Ta, song chính Cha là *Đấng* đã sai Ta, đã cho Ta điều răn, điều để nói, và điều để phán. ⁵⁰Và Ta biết rằng điều răn của Ngài là sự sống đời đời; bởi vậy các điều Ta nói, Ta nói y như Cha đã bảo Ta.”

C. SỰ CHẾT VÀ SỐNG LẠI CỦA GIÊ-XU, CON TRAI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI (13.1 21.25)

¹Ê-sai 53.1

²Ê-sai 6.10

1. Giê-xu dạy các môn-đồ của Ngài (13.1-17.26)

Giê-xu rửa chân cho các môn-đồ (210/Giăng 13.1-13.20)

13¹Bây giờ trước lễ Vượt-qua, Giê-xu biết rằng giờ của mình đã đến để lìa khỏi thế-gian này và đi tới Cha. Đã thương-yêu những kẻ của mình ở trong thế-gian, Ngài thương-yêu họ cho đến tận-cùng. ²Và đương bữa ăn tối, qui-vương đã đặt vào trong tâm của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con trai của Si-môn, để phản Ngài, ³*Giê-xu*, biết rằng Cha đã cho mọi sự trong tay mình, và rằng Ngài đã đến ra từ *Đức* Chúa TRỜI, và sắp đi về cùng *Đức* Chúa TRỜI, ⁴đứng dậy khỏi bàn, và để áo ngoài của Ngài qua một bên, và buộc một cái khăn quanh Ngài. ⁵Đoạn Ngài đổ nước vào trong chậu và bắt đầu rửa chân của các môn-đồ, và lau chúng với cái khăn được buộc quanh Ngài. ⁶Và cũng vậy Ngài đến cùng Si-môn Phi-e-rơ, là người nói với Ngài: “Chúa ôi, Chúa sẽ rửa chân của tôi sao?” ⁷Giê-xu trả lời và nói với người: “Điều Ta làm, người không nhận-thức được bây giờ, nhưng trong tương-lai người sẽ hiểu.” ⁸Phi-e-rơ nói với Ngài: “Chúa sẽ chẳng bao giờ rửa chân của tôi!” Giê-xu trả lời người: “Nếu Ta không rửa người, người không có phần gì với Ta.” ⁹Si-môn Phi-e-rơ nói với Ngài: “Thưa Chúa, không chỉ các bàn chân của tôi, song cũng các bàn tay của tôi và đầu của tôi nữa.” ¹⁰Giê-xu nói với người: “Kẻ đã tắm chỉ cần rửa chân của hắn, nhưng là hoàn-toàn sạch; các ngươi sạch, song không phải tất cả *trong các ngươi*.” ¹¹Vì Ngài đã biết kẻ đang phản Ngài; vì lý do này Ngài đã nói: “Không phải tất cả trong các ngươi đều sạch.”

¹²Và thế là khi Ngài đã rửa chân của họ, đã mặc áo choàng của Ngài vào, và đã lại tựa *nơi bàn ăn*, Ngài nói với họ: “Các ngươi có biết điều Ta đã làm cho các ngươi chẳng? ¹³Các ngươi gọi Ta là Thầy và Chúa, các ngươi nói giỏi, vì Ta là. ¹⁴Thế thì nếu Ta, Chúa và Thầy, đã rửa chân của các ngươi, các ngươi cũng phải rửa chân cho lẫn nhau. ¹⁵Vì Ta đã làm gương cho các ngươi để các ngươi cũng phải làm như Ta đã làm cho các ngươi. ¹⁶Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, kẻ nô-lệ chẳng lớn hơn chủ của nó; kẻ được sai đi cũng chẳng lớn hơn đáng sai nó. ¹⁷Nếu các ngươi biết các điều này, các ngươi được phước nếu các ngươi thực-hành chúng. ¹⁸Ta không nói về tất cả các ngươi. Ta biết những kẻ Ta đã chọn; nhưng đó là để Thánh-Kinh có thể được ứng-nghiệm: ‘KÈ ẮN BÁNH CỦA TA ĐÃ GIÓ GÓT CỦA NÓ LÊN CHÔNG LẠI TA.’⁽³⁾ ¹⁹Từ nay trở đi Ta nói cho các ngươi biết trước khi nó xảy ra, ngõ hầu khi nó xảy ra, các ngươi có thể tin rằng TA LÀ. ²⁰Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, kẻ tiếp-nhận bất cứ kẻ nào Ta sai đến tiếp-nhận Ta; và kẻ tiếp-nhận Ta tiếp-nhận *Đấng* đã sai Ta.”

Giê-xu và các môn-đồ dùng bữa tối cuối cùng (211/Giăng 13.21-13.30 /Ma-thi-ơ 26.20-26.30; Mác 14.17-14.26; Luca 22.14-22.30)

²¹Khi Giê-xu đã nói điều này, Ngài trở nên bối-rối trong linh, và làm chứng, và nói: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, rằng: một trong các ngươi sẽ phản Ta.” ²²Các môn-đồ nhìn nhau, không biết chắc Ngài đang nói về ai. ²³Ở đó đang tựa nơi ngực của Giê-xu một trong các

³Thánh-thi 49.1

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 13.24-14.28)

môn-đồ của Ngài, người mà Giê-xu thương. ²⁴Bởi vậy Si-môn Phi-e-rô ra hiệu cho người, và nói với người: “Hãy nói cho chúng ta biết Thầy đang nói về ai.” ²⁵Người, vì vậy nghiêng trở lại trên ngực Giê-xu, nói với Ngài: “Thưa Chúa, ấy là ai?” ²⁶Bởi vậy, Giê-xu trả lời: “Đó là kẻ mà Ta sẽ nhúng miếng bánh và ban nó cho hắn.” Vì vậy, khi Ngài đã nhúng miếng ấy, Ngài trao nó cho Giu-đa,⁽¹⁾ con trai của Si-môn Ích-ca-ri-ôt. ²⁷Và sau khi được miếng ấy, lúc đó Sa-tan vào trong hắn. Bởi vậy Giê-xu nói với hắn: “Điều người làm, làm mau đi.” ²⁸Bấy giờ, không ai trong các người tựa ở bàn ăn biết vì mục-đích gì Ngài đã nói điều này với hắn. ²⁹Vì một số người đang tưởng, vì Giu-đa có hộp tiền, rằng Giê-xu đang nói với hắn: “Hãy mua những thứ chúng ta cần cho kỳ lễ”; hay là, rằng hắn nên ban cái gì đó cho những kẻ nghèo. ³⁰Và vì vậy, sau khi nhận miếng ấy, hắn ra đi tức thì; và ấy là ban đêm.

Giê-xu cho biết trước sự phủ-nhận của Phi-e-rô (212/Giăng 13.31-13.38 /Lu-ca 22.31-22.38)

³¹Bởi vậy khi người đã đi ra, Giê-xu nói: “Bây giờ Con Trai Loài Người được vinh-quang, và Đức Chúa TRỜI được vinh-quang trong Người; ³²nếu Đức Chúa TRỜI đã được vinh-quang trong Người, Đức Chúa TRỜI cũng sẽ làm vinh-quang Người trong chính Ngài, và sẽ làm vinh-quang Người tức thì. ³³Hỡi các con bé nhỏ, Ta ở với các con ít lâu nữa. Các con sẽ tìm Ta; và như Ta đã nói với dân Giu-đa, bây giờ Ta cũng nói với các con: ‘Nơi Ta sắp đi, các con không thể đến.’ ³⁴Một điều-răn mới Ta cho các con, rằng: các con phải yêu-thương lẫn nhau, y như Ta đã thương-yêu các con, để các con cũng thương-yêu lẫn nhau. ³⁵Bởi điều này mọi người sẽ biết rằng các con là các môn-đồ của Ta, nếu các con có tình thương-yêu cho lẫn nhau.”

³⁶Si-môn Phi-e-rô nói với Ngài: “Thưa Chúa, Chúa sắp đi đâu?” Giê-xu trả lời: “Nơi Ta đi, người không thể đi theo Ta bây giờ; nhưng người sẽ đi theo sau này.” ³⁷Phi-e-rô nói với Ngài: “Thưa Chúa, tại sao tôi không có thể đi theo Chúa ngay bây giờ? Tôi sẽ hi-sinh sinh-mạng của tôi vì Chúa.” ³⁸Giê-xu trả lời: “Người sẽ hi-sinh sinh-mạng của người vì Ta ư? Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, gà trống sẽ không gáy, cho đến khi người chửi Ta 3 lần.

Giê-xu là đường đi đến Cha (213/Giăng 14.1-14.14)

14¹“Chớ để tâm các người bị bối-rối; hãy tin Đức Chúa TRỜI, cũng hãy tin Ta. ²Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở; nếu nó đã chẳng là như thế, Ta hẳn đã bảo các người; vì Ta đi để chuẩn-bị một chỗ cho các người. ³Và nếu Ta đi và chuẩn-bị một chỗ cho các người, Ta sẽ đến một lần nữa, và sẽ nhận các người vào chính Ta; để nơi Ta ở, ở đó các người cũng có thể ở. ⁴Và các người biết đường đi nơi Ta sắp đi.” ⁵Thô-ma nói cùng Ngài: “Thưa Chúa, chúng tôi không biết nơi Chúa sắp đi, thế nào chúng tôi biết đường đi?” ⁶Giê-xu nói với người: “Ta là đường đi, và lẽ-thật, và sự sống; không ai đến cùng Cha mà không qua Ta. ⁷Nếu các người đã biết Ta, các người hẳn cũng đã biết Cha Ta; từ nay trở đi các người biết Ngài, và đã thấy Ngài.” ⁸Phi-líp nói với Ngài: “Thưa Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, và ấy là đủ cho chúng tôi.” ⁹Giê-xu nói

với người: “Chẳng phải Ta đã ở quá lâu với các người, và người vẫn đã chưa đến chỗ biết Ta hay sao, hỡi Phi-líp? Kê đã thấy Ta, đã thấy Cha; thế nào người nói: ‘Xin chỉ Cha cho chúng tôi?’ ¹⁰Người há không tin rằng Ta ở trong Cha, và Cha ở trong Ta sao? Các lời mà Ta nói với các người, Ta chẳng nói do chính thể chủ động của Ta, nhưng Cha cứ ở trong Ta làm các việc của Ngài. ¹¹Hãy tin Ta rằng Ta ở trong Cha, và Cha ở trong Ta; nếu không thì hãy tin vì chính các việc làm. ¹²Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ tin Ta cũng sẽ làm các việc mà Ta làm; và các việc lớn hơn các việc này kẻ đó sẽ làm; bởi vì Ta đi đến Cha. ¹³Và hễ điều gì các người xin nhân danh Ta, điều đó Ta sẽ làm, để Cha có thể được vinh-quang trong Con. ¹⁴Nếu các người xin Ta bất cứ điều gì nhân danh Ta, Ta sẽ làm.

Giê-xu hứa Đức Thánh Linh (214/Giăng 14.15-14.31)

¹⁵“Nếu các người thương-yêu Ta, các người sẽ giữ các điều-răn của Ta. ¹⁶Và Ta sẽ xin Cha, và Ngài sẽ cho các người một Pa-rát-lê-tốt⁽²⁾ (Đấng Giúp-đỡ) khác, để Ngài có thể ở với các người đời đời; ¹⁷đó là Linh lẽ thật, Đấng mà thế-gian không có thể nhận, bởi vì nó chẳng trông thấy Ngài hay biết Ngài, nhưng các người biết Ngài bởi vì Ngài cứ ở với các người, và sẽ ở trong các người. ¹⁸Ta sẽ không bỏ các người ở lại làm những kẻ mồ-côi; Ta sẽ đến cùng các người. ¹⁹Sau một ít lâu, trong khi thế-gian sẽ không còn trông thấy Ta nữa; nhưng các người sẽ trông thấy Ta; bởi vì Ta sống, các người cũng sẽ sống. ²⁰Trong ngày đó, các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, và các người ở trong Ta, và Ta trong các người. ²¹Kẻ có các điều-răn của Ta và giữ chúng, là kẻ thương-yêu Ta; và kẻ thương-yêu Ta sẽ được Cha của Ta thương-yêu, và Ta sẽ thương-yêu kẻ đó và sẽ cho kẻ đó biết chính Ta.” ²²Giu-đa (không phải Ích-ca-ri-ôt) nói với Ngài: “Thưa Chúa, thế thì điều gì đã xảy ra để Chúa sẽ cho chúng tôi biết chính Chúa, và không cho thế-gian biết?” ²³Giê-xu trả lời và nói với người: “Nếu kẻ nào thương-yêu Ta, kẻ đó sẽ giữ lời của Ta; và Cha của Ta sẽ thương-yêu kẻ đó, và Chúng Ta sẽ đến cùng kẻ đó và làm chỗ ở của Chúng Ta với kẻ đó. ²⁴Kẻ không thương-yêu Ta không giữ các lời của Ta; và lời mà các người nghe không là của Ta, song là từ Cha là Đấng đã sai Ta.

²⁵“Các điều này Ta đã nói với các người, trong khi cứ ở với các người. ²⁶Nhưng Pa-rát-lê-tốt (Đấng Giúp-đỡ), là Đức Thánh-Linh, mà Cha sẽ sai nhân danh Ta, Ngài sẽ dạy các người mọi điều, và đem đến trí nhớ của các người tất cả mà Ta đã nói với các người. ²⁷Bình-an Ta để lại với các người; bình-an của Ta, Ta cho các người; không như thế-gian cho, Ta cứ cho các người. Chớ để tâm của các người bị bối-rối, cũng chớ để nó sợ-hãi. ²⁸Các người đã nghe rằng Ta nói với các người: ‘Ta ra đi, và Ta sẽ đến

²nguyên ngữ: Pa-rát-lê-tốt; Người được gọi bên cạnh để nói chuyện để giúp đỡ; cùng một từ này_tức là cùng một Đấng, nhưng vì ở hai vị thế khác nhau, Việt-ngữ cũng như Anh-ngữ dùng hai danh-xưng cho cùng một từ này: (a) Đấng Giúp-đỡ, Helper (Giăng 14.16, 14.26; 15.26; 16.7: Đức Thánh Linh ở trong mỗi Christ-nhân), và (b) Đấng Cầu-thay, Advocate (1 Giăng 2.1: Đấng Christ nơi tay phải của Đức Chúa Trời). Đây là một trong rất nhiều chứng-cớ mà Thánh Kinh khải thị rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo-hóa độc-nhất tự nó ra là Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Linh tùy theo bối-cảnh và việc làm của Ngài.

¹bản khác: Giu-đa con của Si-môn từ Ka-ri-ôt

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 14.29-16.15)

cùng các người.' Nếu các người đã thương-yêu Ta, các người hẳn đã vui-mừng bởi vì Ta đi đến Cha; vì Cha lớn hơn Ta. ²⁹Và bây giờ Ta đã nói cho các người biết trước khi nó xảy đến, để khi nó xảy đến, các người có thể tin. ³⁰Ta sẽ chẳng nói nhiều hơn với các người, vì kẻ thống-trị thế-gian đang đến, và nó chẳng có gì trong Ta; ³¹nhưng để thế-gian có thể biết rằng Ta thương-yêu Cha, và như Cha đã cho Ta điều-răn, Ta cũng cho như vậy. Hãy chỗi dậy, chúng ta hãy đi từ đây.

Giê-xu dạy về gốc nho và các nhánh (215/Giăng 15.1-15.17)

15¹Ta là gốc nho thật, và Cha Ta là người trồng nho. ²Mọi nhánh trong Ta không mang trái, Ngài chặt phăng ra; và mỗi *nhánh* mang trái, Ngài tía nó sạch, để nó có thể mang nhiều trái hơn. ³Các người sạch⁽¹⁾ rồi bởi có lời mà Ta đã nói với các người. ⁴Hãy cứ ở trong Ta, và Ta trong các người. Như nhánh không có thể tự mang trái, trừ phi nó cứ ở trong gốc nho, vì vậy các người cũng không có thể, trừ phi các người cứ ở trong Ta. ⁵Ta là gốc nho, các người là các nhánh; kẻ nào cứ ở trong Ta và Ta trong nó, nó kết quả nhiều, vì cách ly khỏi Ta các người không có thể làm gì cả. ⁶Nếu kẻ nào không cứ ở trong Ta, kẻ đó bị ném đi như một nhánh, và khô đi; và họ gom chúng lại, và quăng chúng vào trong lửa, và chúng bị cháy. ⁷Nếu các người cứ ở trong Ta, và các lời của Ta cứ ở trong các người, hãy xin bất cứ điều gì các người ước-mong, và nó sẽ được làm cho các người. ⁸Bởi điều này Cha Ta được vinh-quang, rằng các người kết quả nhiều, và *như thế* chúng-tò là các môn-đồ của Ta. ⁹Y như Cha đã thương-yêu Ta, Ta cũng đã thương-yêu các người; hãy cứ ở trong sự thương-yêu của Ta. ¹⁰Nếu các người giữ các điều-răn của Ta, các người sẽ cứ ở trong sự thương-yêu của Ta; y như Ta đã giữ các điều-răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự thương-yêu của Ngài. ¹¹Các điều này Ta đã nói cùng các người, để niềm vui của Ta có thể ở trong các người, và để niềm vui của các người có thể được làm đầy.

¹²“Đây là điều-răn của Ta, rằng các người yêu-thương lẫn nhau, y như Ta đã yêu-thương các người. ¹³Chẳng có ai có tình yêu lớn hơn *tình yêu* này, là người đó đã hi-sinh sinh-mạng của mình vì các bạn hữu của mình. ¹⁴Các người là bạn của Ta, nếu các người làm điều Ta truyền cho các người. ¹⁵Ta không còn gọi các người là những kẻ nô-lệ nữa, vì kẻ nô-lệ không biết điều chủ của nó đang làm; nhưng Ta đã gọi các người là bạn, vì tất cả các điều mà Ta đã nghe từ Cha Ta, Ta đã làm cho các người được biết. ¹⁶Các người đã chẳng chọn Ta, nhưng Ta đã chọn các người, và đã lập các người, để các người sẽ đi và kết quả, và để quả của các người sẽ tồn-tại, để bất cứ điều gì các người xin Cha nhân danh Ta, Ngài có thể cho các người. ¹⁷Điều này Ta truyền cho các người, rằng các người yêu-thương lẫn nhau.

Giê-xu cảnh-cáo về sự căm-ghét của thế-gian (216/Giăng 15.18-16.4a)

18“Nếu thế-gian căm ghét các người, hãy biết rằng nó đã căm ghét Ta trước khi nó *căm ghét* các người. ¹⁹Nếu các người thuộc về thế-gian, thế-gian hẳn yêu-thương chính

của nó; nhưng vì các người không thuộc về thế-gian, nhưng Ta đã chọn các người ra khỏi thế-gian, bởi vậy thế-gian căm ghét các người. ²⁰Hãy nhớ lời mà Ta đã nói với các người: ‘Kẻ nô-lệ chẳng lớn hơn chủ của nó.’ Nếu họ đã khùng bỏ Ta, họ cũng sẽ khùng bỏ các người; nếu họ đã giữ lời của Ta, họ cũng sẽ giữ lời của các người. ²¹Nhưng tất cả các điều này họ sẽ gây cho các người vì danh của Ta, bởi vì họ không biết Đấng đã sai Ta. ²²Nếu Ta đã chẳng đến và đã chẳng nói với họ, họ hẳn đã chẳng có tội, nhưng bây giờ họ không có lời bào-chữa nào cho tội của họ. ²³Kẻ căm ghét Ta cũng căm ghét Cha của Ta. ²⁴Nếu Ta đã chẳng làm giữa họ các việc mà không có ai khác đã làm, họ hẳn đã chẳng có tội; nhưng bây giờ họ đã thấy lẫn căm ghét Ta cùng Cha của Ta. ²⁵Nhưng *họ đã làm điều này* để chính lời được viết trong Luật-pháp của họ có thể được ứng-nghiệm: ‘HỌ ĐÃ CĂM GHÉT TA VÔ CỐ.’⁽²⁾ ²⁶Khi Pa-rát-lê-tốt (Đấng Giúp-đỡ) đến, mà Ta sẽ sai đến cùng các người từ Cha, đó là Linh lẽ thật, ra từ Cha, Ngài sẽ mang chứng cứ về Ta, ²⁷và các người cũng sẽ mang chứng cứ, bởi vì các người đã ở với Ta từ ban đầu.

16¹“Các điều này Ta đã nói với các người, để các người có thể được giữ khỏi bị sẩy-chân. ²Họ sẽ bắt buộc các người bị hội-đường rút phép thông công, nhưng một giờ nọ sắp đến cho mọi kẻ giết các người nghĩ rằng hẳn đang dâng sự phục-vụ cho Đức Chúa TRỜI. ³Và các điều này họ sẽ làm, bởi vì họ đã chẳng biết Cha, hoặc Ta. ^{4a}Nhưng các điều này Ta đã nói với các người, để khi giờ của chúng đến, các người có thể nhớ rằng Ta đã bảo các người.

Giê-xu dạy về Đức Thánh Linh (217/Giăng 16.4b-16.15)

^{4b}“Và các điều này Ta đã chẳng nói với các người vào ban đầu, bởi vì Ta đã ở với các người. ⁵Nhưng bây giờ Ta sắp đi đến Đấng đã sai Ta; và không có ai trong các người hỏi Ta: ‘Thầy sắp đi đâu?’ ⁶Nhưng bởi vì Ta đã nói các điều này cùng các người, nỗi buồn-phiền đã đầy tâm của các người. ⁷Nhưng Ta bảo các người lẽ thật, ấy là cho sự ích-lợi của các người để Ta ra đi; vì nếu Ta không ra đi, Pa-rát-lê-tốt (Đấng Giúp-đỡ) sẽ không đến cùng các người; nhưng nếu Ta đi, Ta sẽ sai Ngài đến cùng các người. ⁸Và Ngài, khi Ngài đến, sẽ kết-án thế-gian về tội, và sự công-chính, và sự phán-xét; ⁹về tội, bởi vì họ không tin Ta; ¹⁰và về sự công-chính, bởi vì Ta đi đến cùng Cha, và các người chẳng còn trông thấy Ta nữa; ¹¹và về sự phán-xét, bởi vì kẻ thống-trị thế gian này đã bị phán-xét.

¹²“Ta có nhiều điều hơn nữa để nói cùng các người, nhưng các người không thể cuu-mang chúng được ngay bây giờ. ¹³Nhưng khi Ngài, Linh lẽ thật, đến, Ngài sẽ dẫn các người vào trong mọi lẽ thật; vì Ngài sẽ không nói do chính thể chủ động của Ngài, nhưng bất cứ điều gì Ngài nghe, Ngài sẽ nói; và Ngài sẽ bày tỏ cho các người điều sẽ đến. ¹⁴Ngài sẽ làm vinh-quang Ta; vì Ngài sẽ lấy *điều* thuộc về của Ta, và sẽ bày tỏ nó cho các người. ¹⁵Tất cả các sự vật mà Cha có là của Ta; bởi vậy Ta đã nói rằng Ngài lấy điều thuộc về Ta, và sẽ bày tỏ cho các người.

¹cùng một gốc Hy-từ nói về việc tía và làm cho sạch

²Thánh-thi 35.19; 69.4

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 16.16-17.25)

Giê-xu giảng-dạy về việc dùng danh của Ngài trong lời cầu-nguyện (218/Giăng 16.16-16.33)

16“Một ít lâu, và các người sẽ không còn trông thấy Ta nữa; và lại một ít lâu, các người sẽ thấy Ta, bởi vì Ta đi đến cùng Cha.” 17Bởi vậy, *một số* trong môn-đồ của Ngài nói với nhau: “Thầy đang nói cùng chúng ta điều gì đây: ‘Một ít lâu, và các người sẽ không còn trông thấy Ta nữa; và lại một ít lâu, các người sẽ thấy Ta’; và ‘Bởi vì Ta đi đến cùng Cha’?” 18Và thế là họ nói: “Thầy nói: ‘Một ít lâu’ là gì? Chúng ta không biết Thầy đang nói về điều gì.” 19Giê-xu biết rằng họ muốn chất-vấn Ngài, và Ngài nói với họ: “Có phải các người đang thảo-luận giữa chính các người điều gì Ta đã muốn nói khi Ta đã nói: ‘Một ít lâu, và các người sẽ không trông thấy Ta; và lại một ít lâu, các người sẽ thấy Ta,’ phải không? 20Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người rằng các người sẽ khóc-lóc và than-vãn, nhưng thể-gian sẽ vui-mừng; các người sẽ đau-đớn, nhưng nỗi đau-đớn của các người sẽ được biến thành niềm vui. 21Hễ khi nào người đàn-bà trong sự sinh đẻ, bà có sự đau-đớn, bởi vì giờ của bà đã đến; nhưng khi bà sinh ra một đứa nhỏ, bà không còn nhớ nỗi đớn-đau nữa, vì niềm vui rằng một con người đã được sinh vào trong thế-giới. 22Bởi vậy, bây giờ các người cũng đau-đớn; song Ta sẽ lại thấy các người, và tâm của các người sẽ vui-mừng, và chẳng có một kẻ nào lấy niềm vui của các người đi khỏi các người. 23Và trong ngày đó, các người sẽ không chất-vấn Ta một điều gì cả. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu các người xin Cha bất cứ điều gì nhân danh Ta, Ngài sẽ ban nó cho các người. 24Cho đến bây giờ, các người đã chẳng xin một điều gì nhân danh Ta cả; hãy xin, các người sẽ nhận, để niềm vui của các người có thể được làm đầy.

25“Các điều này Ta đã nói với các người bằng cách nói ví von; một giờ nọ đang đến khi Ta sẽ không còn nói với các người bằng cách nói ví von, nhưng sẽ nói cho các người tỏ-tường về Cha. 26Trong ngày đó các người sẽ xin nhân danh Ta, và Ta không nói với các người rằng Ta sẽ yêu-cầu Cha thay mặt cho các người; 27vì chính Cha thương-yêu các người, bởi vì các người đã thương-yêu Ta, và đã tin rằng Ta đã đến ra từ Cha. 28Ta đã đến ra từ Cha, và đã đến vào trong thế-gian; Ta lại sắp rời thế-gian, và sắp đi tới Cha.” 29Các môn-đồ của Ngài nói: “Vâng, bây giờ Thầy đang nói tỏ-tường, không bằng cách nói ví von. 30Bây giờ chúng tôi biết rằng Thầy biết tất cả các sự việc, và không cần cho ai hỏi Thầy; bởi điều này chúng tôi tin rằng Thầy đã đến từ Đức Chúa TRỜI.” 31Giê-xu trả lời họ: “Bây giờ các người tin chẳng? 32Này, một giờ nọ đang đến, và đã đến rồi, để các người bị đuổi chạy tán loạn, ai về nhà nấy, và bỏ Ta một mình; và tuy vậy Ta không ở một mình đâu, bởi vì Cha ở với Ta. 33Các điều này Ta đã nói cùng các người, để trong Ta các người được bình-an. Trong thế-gian, các người có hoạn-nạn, nhưng can-đảm lên; Ta đã thắng thế-gian.”

Giê-xu cầu-nguyện cho chính mình (219/Giăng 17.1-17.5)

17 Các điều này Giê-xu đã nói; và ngược mắt mình lên trời, Ngài nói: “Cha ơi, giờ ấy đã đến; xin làm vinh-quang Con Trai của Cha, để Con Trai có thể làm vinh-quang Cha, 2ngay như Cha đã cho Con Trai thẩm-quyền trên mọi xác-thịt, để cho tất cả mà Cha đã cho

Con Trai, Con Trai có thể ban sự sống đời đời. 3Và, đây là sự sống đời đời, rằng họ được biết Cha, Đức Chúa TRỜI thật độc-nhất, và Giê-xu Christ mà Cha đã sai. 4Con đã làm vinh-quang Cha trên trái đất, đã hoàn-thành công-việc mà Cha đã giao Con làm. 5Và bây giờ, xin làm vinh-quang Cha Con cùng nhau với chính Cha, Cha ơi, với vinh-quang mà Con đã có với Cha trước khi có thế-giới.

Giê-xu cầu-nguyện cho các môn-đồ của Ngài (220/Giăng 17.6-17.19)

6“Con đã biểu-lộ danh của Cha cho các người mà Cha đã cho Con ra khỏi thế-gian; họ là của Cha, và Cha đã giao họ cho Con, và họ đã giữ lời của Cha. 7Bây giờ họ đã đến chỗ biết rằng mọi sự Cha đã cho Con đều là từ Cha; 8vì các lời mà Cha đã cho Con, Con đã cho họ; và họ đã nhận chúng và thật sự đã hiểu rằng Con đã đến ra từ Cha, và họ đã tin rằng Cha đã sai Con. 9Con xin thay mặt cho họ; Con không xin thay mặt cho thế-gian, nhưng thay mặt cho những kẻ mà Cha đã cho Con, vì họ là của Cha; 10và mọi thứ của Con là của Cha, và của Cha là của Con; và Con đã được làm vinh-quang trong họ. 11Và Con không còn ở trong thế-gian nữa; nhưng họ ở trong thế-gian, và Con sắp đến cùng Cha. Cha Thánh ơi, xin giữ họ trong danh của Cha, *danh* mà Cha đã cho Con, để họ có thể là một, đúng như Chúng ta là một. 12Trong khi Con đã ở với họ, Con đã giữ họ trong danh của Cha, *danh* mà Cha đã cho Con; và Con đã đang gìn-giữ họ, và không một ai trong bọn họ bị diệt-vong ngoại trừ đứa con của sự diệt-vong⁽¹⁾, để Thánh-Kinh có thể được ứng-nghiệm 13Nhưng bây giờ Con đến cùng Cha; và các điều này Con nói trong thế-gian, để họ có thể có niềm vui của Con được làm đầy trong chính họ. 14Con đã cho họ lời của Cha; và thế-gian đã căm ghét họ, bởi vì họ không thuộc về thế-gian, y như Con không thuộc về thế-gian. 15Con không xin Cha đưa họ ra khỏi thế-gian, nhưng gìn-giữ họ khỏi kẻ dữ đó. 16Họ không thuộc về thế-gian, y như Con không thuộc về thế-gian. 17Xin thánh hóa họ bằng lẽ thật; lời của Cha là lẽ thật. 18Như Cha đã sai Con vào trong thế-gian, Con cũng đã sai họ vào trong thế-gian. 19Và vì cố họ, Con thánh hóa chính Con, để chính họ cũng có thể được thánh hóa bằng lẽ-thật.

Giê-xu cầu-nguyện cho các tín-nhân tương-lai (221/Giăng 17.20-17.26)

20“Con không xin thay mặt cho một mình những kẻ này, nhưng cũng cho những kẻ tin Con qua lời của họ; 21để tất cả họ được là một; đúng như Cha, Cha ơi, ở trong Con, và Con trong Cha, để họ cũng được ở trong Chúng Ta, để thế-gian có thể tin rằng Cha đã sai Con. 22Và vinh-quang mà Cha đã cho Con, Con đã cho họ; để họ được là một, y như Chúng Ta là một; 23Con trong họ, và Cha trong Con, để họ có thể được làm hoàn-toàn thành một khối⁽²⁾, để thế-gian được biết rằng Cha đã sai Con, và đã thương-yêu họ đúng như Cha đã thương-yêu Con. 24Cha ôi, Con muốn rằng họ, mà Cha đã cho Con, cũng ở với Con nơi Con ở, để họ có thể nhìn xem vinh-quang của Con, mà Cha đã cho Con; vì Cha đã thương-yêu Con trước khi có sự sáng-lập thế-giới. 25Ôi Cha công-chính, dấu thế-gian đã chẳng

¹bản khác: ngoại trừ đứa con được định sẵn để bị mất

²bản khác: là một trong chúng ta

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 17.26-18.38a)

biết Cha, song Con đã biết Cha; và những kẻ này đã biết rằng Cha đã sai Con; ²⁶và Con đã làm danh Cha được biết đối với họ, và sẽ làm cho danh Cha được biết, để tình thương-yêu mà Cha đã thương-yêu Con được ở trong họ, và Con trong họ.”

2. Giê-xu hoàn-thành sứ mệnh của Ngài (Giăng 18.1-21.25)

Giê-xu bị phán và bị bắt (224/Giăng 18.1-18.11 /Ma-thi-ơ 26.47-26.56; Mác 14.43-14.52; Lu-ca 22.47-22.53)

18¹Khi Giê-xu đã nói các lời này, Ngài với các môn-đồ của Ngài đi về phía trước vượt qua dòng nước lũ mùa đông của *thung-lũng Xết-rôn*, nơi có một cái vườn, mà chính Ngài và các môn-đồ của Ngài đi vào đó. ²Bây giờ Giu-đa, kẻ phản Ngài, cũng biết chỗ này, vì Giê-xu thường gặp các môn-đồ của Ngài ở đó. ³Thế thì Giu-đa, đã nhận tiêu-đoàn⁽¹⁾ *Rô-ma*, và các cảnh-sát-viên từ các thầy tế-lễ cả và các người Pha-ri-si, đến đó với đèn lồng, đuốc, và khí-giới. ⁴Vậy Giê-xu, biết tất cả các sự việc đang đồ trên Ngài, đi tới và nói với họ: “Các người tìm ai?” ⁵Họ trả lời Ngài: “Giê-xu người Na-xa-rét⁽²⁾.” Ngài nói với họ: “TA LÀ.” Và Giu-đa, kẻ phản Ngài, cũng đang đứng với bọn họ. ⁶Bởi vậy khi Ngài nói với họ: “TA LÀ,” họ bước lui, và té xuống đất. ⁷Vậy Ngài lại hỏi họ: “Các người tìm ai?” Họ nói: “Giê-xu người Na-xa-rét.” ⁸Giê-xu trả lời: “Ta đã bảo các người rằng TA LÀ; vậy nếu các người tìm Ta, hãy để các ông này đi con đường của họ.” ⁹Để lời ấy có thể được ứng-nghiệm mà Ngài đã nói: “Trong những kẻ mà Cha đã cho Con, Con đã chẳng mất một người.” ¹⁰Vậy thì, Si-môn Phi-e-ơ, người có một thanh gươm, rút nó ra, và đánh người nô-lệ của thầy tế-lễ thượng-phẩm, và chém đứt tai hữu của hắn; và tên của người nô-lệ là Man-chu. ¹¹Vì thế Giê-xu nói với Phi-e-ơ: “Hãy tra gươm vào vỏ; cái chén mà Cha đã cho Ta, há Ta sẽ không uống nó sao?”

An-ne thăm-vấn Giê-xu (225/Giăng 18.12-18.24)

¹²Thế là tiêu-đoàn *Rô-ma* và vị chi-huy-trưởng, và các cảnh-sát-viên của dân Giu-đa, bắt Giê-xu và trói Ngài, ¹³và dẫn Ngài tới An-ne trước tiên; vì hắn là cha vợ của Cai-phe, thầy tế-lễ thượng-phẩm năm đó. ¹⁴Bây giờ Cai-phe là người đã khuyên dân Giu-đa rằng ấy là có lợi cho một người chết thay mặt cho dân-tộc.

¹⁵Và Si-môn Phi-e-ơ đi theo Giê-xu, và một môn-đồ khác cũng thế. Bây giờ môn-đồ đó được thầy tế-lễ thượng-phẩm biết, và vào với Giê-xu trong sân thầy tế-lễ thượng-phẩm, ¹⁶song Phi-e-ơ đang đứng nơi cửa bên ngoài. Vì vậy môn-đồ khác đó, kẻ được thầy tế-lễ thượng-phẩm biết, đi ra và nói chuyện với người giữ cửa, và đưa Phi-e-ơ vào. ¹⁷Bởi vậy người nữ nô-lệ giữ cổng nói với Phi-e-ơ: “Người chẳng phải cũng là một trong các môn-đồ của Người này à?” Người nói: “Chẳng phải ta.” ¹⁸Bây giờ những kẻ nô-lệ và các cảnh-sát-viên đang đứng ở đó, đã nhen lửa than, vì trời lạnh, và họ đang tự sưởi ấm; và Phi-e-ơ cũng ở với họ và tự sưởi ấm.

¹⁹Vậy thì thầy tế-lễ thượng-phẩm thăm-vấn Giê-xu về các

môn-đồ của Ngài, và về lời dạy của Ngài. ²⁰Giê-xu trả lời hắn: “Ta đã nói công-khai cùng thế-gian; Ta đã luôn luôn giảng-dạy trong các hội-đường và trong đền-thờ, nơi tất cả dân Giu-đa đến với nhau; và Ta đã chẳng nói điều gì trong bí-mật. ²¹Tại sao người chất-vấn Ta? Hãy chất-vấn những kẻ đã nghe điều Ta đã nói với họ; Kia, những kẻ này biết điều Ta đã nói.” ²²Và khi Ngài đã nói điều này, một trong các cảnh-sát-viên đứng gần cho Giê-xu một cú đánh, nói: “Đó là cách Người trả lời thầy tế-lễ thượng-phẩm ư?” ²³Giê-xu trả lời hắn: “Nếu Ta đã nói sai, hãy làm chứng về cái sai đó; nhưng nếu đúng, tại sao người đánh Ta?” ²⁴Bởi vậy An-ne sai giải Ngài vẫn bị trói đến Cai-phe thầy tế-lễ thượng-phẩm.

Phi-e-ơ không nhận biết Giê-xu (227/Giăng 18.25-18.27 /Ma-thi-ơ 26.69-26.75; Mác 14.66-14.72; Lu-ca 22.54-22.65)

²⁵Bây giờ, Si-môn Phi-e-ơ đang đứng và tự sưởi ấm. Bởi vậy họ nói với người: “Người chẳng phải cũng là một trong các môn-đồ của Người này à?” Người phủ nhận điều đó, và nói: “Chẳng phải ta.” ²⁶Một trong các người nô-lệ của thầy tế-lễ thượng-phẩm, là bà-con của người đã bị Phi-e-ơ chém đứt tai, nói: “Há ta đã chẳng thấy người trong vườn với Người ư?” ²⁷Vậy Phi-e-ơ phủ-nhận điều đó một lần nữa; và tức thì gà trống gáy.

Giê-xu bị xử trước Phi-lát (230/Giăng 18.28-18.38a /Ma-thi-ơ 27.11-27.14; Mác 15.2-15.5; Lu-ca 23.1-23.5)

²⁸Bởi vậy họ dẫn Giê-xu từ Cai-phe vào dinh pháp-quan⁽³⁾, và trời còn sớm; và chính bọn họ không vào dinh pháp-quan để họ có thể không bị ô-úế, nhưng có thể ăn lễ Vượt-qua. ²⁹Bởi vậy Phi-lát đi ra tới họ, và nói: “Cáo-trạng gì các người đem ra chống lại Người này?” ³⁰Họ trả lời và nói với hắn: “Nếu Người này đã chẳng phải là một kẻ làm ác, chúng ta đã chẳng nộp Hắn cho ngài.” ³¹Bởi vậy Phi-lát nói với họ: “Các người hãy tự đem Hắn đi, và phán-xét Hắn theo luật của các người.” Dân Giu-đa nói với hắn: “Chúng tôi chẳng được phép giết ai cả,” ³²để lời của Giê-xu, lời mà Ngài đã nói được ứng-nghiệm, báo hiệu bởi loại chết gì Ngài sắp chết.

³³Bởi vậy Phi-lát lại vào dinh, và triệu Giê-xu đến, và nói với Ngài: “Người có phải là Vua của dân Giu-đa chẳng?” ³⁴Giê-xu trả lời: “Người nói điều này từ chính người, hay các người khác đã bảo người về Ta?” ³⁵Phi-lát trả lời: “Ta chẳng phải là người Giu-đa, có phải không? Chính dân-tộc của Người và các thầy tế-lễ cả đã nộp Người cho ta; điều gì Người đã làm vậy?” ³⁶Giê-xu đáp: “Vương-quốc của Ta chẳng thuộc về thế-gian này. Nếu vương-quốc của Ta thuộc về thế-gian này, các tôi-tớ của Ta hẳn đang chiến-đấu, để Ta đã chẳng bị nộp cho dân Giu-đa; song nó như vậy, vương-quốc của Ta chẳng phải từ đây.” ³⁷Bởi vậy Phi-lát nói với Ngài: “Thế là Người là vua?” Giê-xu trả lời: “Người nói rằng Ta là vua. Vì điều này Ta đã được sinh ra, và vì điều này Ta đã đến trong thế-gian, để mang chứng cứ cho lẽ thật. Mọi kẻ thuộc về lẽ thật nghe tiếng nói của Ta.” ^{38a}Phi-lát nói với Ngài: “Lẽ thật là cái gì?”

¹khoảng 600 người

²Nguyên ngữ: người Nát-da-rét

³hay: tổng-hành-dinh của Phi-lát

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 18.38b-19.37)

Phi-lát giao Giê-xu để chịu đóng đinh trên thập-tự-giá (232/Giăng 18.38b-19.16 /Ma-thi-ơ 27.15-27.26; Mác 15.6-15.15; Lu-ca 23.13-23.25)

38bSau khi hắn đã nói lời này, hắn lại đi ra tới dân Giu-đa, và nói với họ: “Ta chẳng tìm thấy lỗi gì trong Hắn. 39Song các người cố tục-lệ, rằng ta phải thả người nào đó cho các người ở lễ Vượt-qua; thế thì các người có muốn rằng ta thả cho các người Vua của dân Giu-đa chăng?” 40Bởi vậy họ lại thét lên, rằng: “Không phải Người này, nhưng Ba-ra-ba!” Bấy giờ Ba-ra-ba là một tên cướp.

191Vậy thì Phi-lát bắt Giê-xu, và đánh đòn Ngài. 2Và các người lính đan một cái mũ-miền bằng gai và đội nó trên đầu của Ngài, và họ mặc áo choàng màu tía cho Ngài; 3và họ bước tới Ngài, và nói: “Hoan-hô, Vua của dân Giu-đa!” và cho Ngài những cú đánh vào mặt. 4Và Phi-lát lại đi ra, và nói với họ: “Này, ta sẽ dẫn Người ra cho các người, để các người được biết rằng ta chẳng tìm thấy lỗi gì trong Người.” 5Bởi vậy Giê-xu ra ngoài, đội cái mũ-miền bằng gai và mặc áo choàng màu tía. Và Phi-lát nói với họ: “Này, Người *đầy!*” 6Vậy thì, khi các thầy tế-lễ cả và các cảnh-sát-viên thấy Ngài, chúng thét lên, rằng: “Hãy đóng đinh trên thập-tự-giá! Hãy đóng đinh trên thập-tự-giá!” Phi-lát nói với họ: “Các người tự dẫn Người đi, và đóng đinh Người trên thập-tự-giá, vì ta chẳng tìm thấy lỗi gì trong Người.” 7Các người Giu-đa trả lời hắn: “Chúng tôi có một luật, và bởi luật đó Hắn phải chết bởi vì Hắn đã làm chính Hắn ra là Con Trai của Đức Chúa TRỜI.” 8Bởi vậy khi Phi-lát nghe lời phát-biểu này, hắn càng sợ hơn; 9và hắn lại vào dinh pháp-quan, và hỏi Giê-xu: “Người từ đâu?” Nhưng Giê-xu chẳng trả lời hắn một câu nào cả. 10Bởi vậy Phi-lát nói với Ngài: “Người không nói với ta hay sao? Người không biết rằng ta có thẩm-quyền để thả Người, và ta có thẩm-quyền để đóng đinh Người trên thập-tự-giá hay sao?” 11Giê-xu trả lời: “Người hẳn không có một thẩm-quyền gì trên Ta, trừ phi nó đã được ban cho người từ trên; vì lý-do này kẻ đã nộp Ta cho người có tội trọng hơn.” 12Vì lời này, Phi-lát tìm cách để thả Ngài, nhưng các người Giu-đa thét lên, rằng: “Nếu ngài thả Người này, ngài không phải là bạn của Sê-sa; mọi kẻ tự làm mình thành vua là chống đối Sê-sa.” 13Bởi vậy khi Phi-lát nghe các lời này, hắn đưa Giê-xu ra, và ngồi xuống trên ghế phán-quyết ở chỗ gọi là Sân Lót Bằng Đá, nhưng bằng tiếng Hê-bơ-rơ là Ga-ba-tha. 14Bấy giờ là ngày chuẩn-bị cho lễ Vượt-qua; ấy là độ chừng giờ thứ sáu. Và hắn nói với dân Giu-đa: “Này, Vua các người!” 15Vậy họ thét lên: “Hãy tống khứ *Hắn* đi! Hãy tống khứ *Hắn* đi! Hãy đóng đinh Hắn trên thập-tự-giá!” Phi-lát hỏi họ: “Ta sẽ đóng đinh Vua của các người trên thập-tự-giá sao? Các thầy tế-lễ cả trả lời: “Chúng tôi không có một vua nào ngoài Sê-sa.” 16Thế thì, vì lẽ đó hắn giao Ngài cho họ để bị đóng đinh trên thập-tự-giá.

Giê-xu bị dẫn đi để bị đóng đinh trên thập-tự-giá (234/Giăng 19.17-19.27 /Ma-thi-ơ 27.32-27.37; Mác 15.21-15.24; Lu-ca 23.26-23.31)

17Bởi vậy chúng bắt Giê-xu; và Ngài đi ra, vác thập-tự-giá cho chính Ngài, đến chỗ gọi là Chỗ Cái Sọ, gọi bằng tiếng Hê-bơ-rơ là Gô-gô-tha. 18Ở đó, họ đóng đinh Ngài trên thập-tự-giá, và với Ngài có 2 người đàn-ông khác, một người ở một bên, Giê-xu ở giữa. 19Và Phi-lát cũng viết

một câu khắc, và đề nó trên thập-tự-giá. Nó được viết: “GIÊ-XU NGƯỜI NA-XA-RÉT, VUA CỦA DÂN GIU-ĐA.” 20Vậy câu khắc này có nhiều người Giu-đa đọc, vì chỗ mà Giê-xu bị đóng đinh trên thập-tự-giá gần thành-phố; và nó được viết bằng chữ Hê-bơ-rơ, La-tinh, và bằng chữ Gờ-réc. 21Và vì vậy các thầy tế-lễ cả của dân Giu-đa nói với Phi-lát: “Xin đừng viết: ‘Vua của dân Giu-đa’; song rằng: *Hắn* nói, ‘Ta là Vua của dân Giu-đa.’” 22Phi-lát trả lời: “Điều ta đã viết ta đã viết.”

23Bởi vậy những người lính, khi họ đã đóng đinh Giê-xu trên thập-tự-giá, lấy y-phục ngoài của Ngài và chia làm 4 phần, 1 phần cho mỗi người lính và cũng có cái áo lót dài; bấy giờ cái áo lót dài đó không có đường may, được dệt thành một mảnh. 24Vì vậy họ nói với nhau: “Chúng ta đừng xé nó, nhưng hãy bắt thăm vì nó để xem ai sẽ được nó.” Điều này là để ứng-nghiệm lời Thánh-Kinh nói: “CHÚNG ĐÃ CHIA ĐỒ MẶC BÊN NGOÀI CỦA TA GIỮA CHÚNG, VÀ VÊ QUẦN-ÁO CỦA TA CHÚNG BẮT THĂM⁽¹⁾.” 25Vậy bọn lính đã làm các việc này. Nhưng đứng cạnh thập-tự-giá của Giê-xu có mẹ Ngài, và chị của mẹ Ngài, Ma-ri vợ của Co-lê-ô-ba, và Ma-ri Ma-đơ-len. 26Bởi vậy khi Giê-xu thấy mẹ Ngài, và môn-đồ mà Ngài thương đứng gần, Ngài nói với mẹ Ngài: “Người đàn-bà kia, kia, con trai của người!” 27Đoạn Ngài nói với môn-đồ đó: “Kia, mẹ của người!” Từ giờ đó, môn-đồ ấy rước bà vào chính gia-hộ của mình.

Giê-xu chết trên thập-tự-giá (236/Giăng 19.28-19.37 /Ma-thi-ơ 27.45-27.56; Mác 15.33-15.41; Lu-ca 23.44-23.49)

28Sau điều này, Giê-xu, biết rằng tất cả các sự việc đã được hoàn-thành rồi, để Thánh-Kinh có thể được ứng-nghiệm, nói: “Ta khát.” 29Có bình đầy rượu nho chua đựng ở đó; vì vậy họ để một miếng bông-đá đầy rượu nho chua trên một nhánh ngưu-tất, và đưa nó lên tới miệng của Ngài. 30Vậy thì khi Giê-xu đã nhận rượu nho chua đó, Ngài nói: “Nó được làm xong!” Và Ngài gục đầu của Ngài và giao nộp linh của Ngài.

31Vậy thì, vì là ngày Chuẩn-bị, để các thi-thê không được còn lại trên thập-tự-giá trong ngày Ngung-nghi (vì ngày Ngung-nghi đó rất quan-trọng), dân Giu-đa xin Phi-lát rằng các chân của họ bị đánh gãy, và rằng họ⁽²⁾ được đem đi. 32Bởi vậy các người lính đến, và đánh gãy các chân của người thứ nhất, và của người kia, là kẻ bị đóng đinh trên thập-tự-giá với Ngài; 33nhưng đi tới Giê-xu, khi họ thấy rằng Ngài đã chết rồi, họ không đánh gãy các chân của Ngài; 34nhưng 1 trong các người lính đó chọc thủng hông của Ngài bằng một cây giáo, và tức thì máu và nước ở đó chảy ra. 35Và hắn, kẻ đã thấy, đã mang chứng cứ, và chúng cứ của hắn là thật; và hắn biết rằng mình đang nói lẽ thật, để các người cũng có thể tin. 36Vì các điều này đã xảy ra, để Thánh-Kinh có thể được ứng-nghiệm: “CHANG MỘT CÁI XƯƠNG CỦA NGÀI SẼ BI GẦY⁽³⁾.” 37Và một lần nữa lời Thánh-Kinh khác nói: “HỌ SẼ NHÌN NGƯỜI MÀ HỌ ĐÃ CHỌC THÙNG⁽⁴⁾.”

¹Thánh-thi 22.18

²hay: các thi-thê trên thập-tự-giá đó

³Xuất-hành 12.46; Dân-số 9.12; Thánh-thi 34.20

⁴Xa-cha-ri 12.10; Khải-huyền 1.7

Tin Lành theo Giảng
(Giăng 19.38-21.3)

Giê-xu được đặt vào trong mộ (237/Giăng 19.38-19.42 /Ma-thi-ơ 27.57-27.61; Mác 15.42-15.47; Lu-ca 23.50-23.56)

38Và sau các việc này, Giô-sép ở A-ri-ma-thê là một môn-đồ của Giê-xu, nhưng là một môn-đồ bí-mật, vì sự kính-sợ dân Giu-đa, xin Phi-lát rằng hắn có thể lấy đi thi-thể của Giê-xu; và Phi-lát cho phép. Bởi vậy người đến và lấy thi-thể của Ngài đi. ³⁹Và Ni-cô-đem cũng đến, người trước kia đã đến cùng Giê-xu vào ban đêm; đem đến một hỗn-hợp một-được⁽¹⁾ và lô-hội, độ chừng 100 cân. ⁴⁰Và thể là họ lấy thi-thể của Giê-xu, và quấn nó với các hương-liệu trong các vải lanh, như là tục-lệ mai-táng của dân Giu-đa. ⁴¹Bây giờ, ở chỗ mà Ngài đã bị đóng đinh trên thập-tự-giá có một cái vườn; và trong vườn có một cái huyệt mới, trong đó không ai đã từng được đặt. ⁴²Vậy, vì ngày Chuẩn-bị của người Giu-đa, bởi vì cái huyệt ở gần bên, họ đặt Giê-xu ở đó.

Giê-xu sống lại từ người chết (239/Giăng 20.1-20.10 /Ma-thi-ơ 28.1-28.7; Mác 16.1-16.8; Lu-ca 24.1-24.12)

20¹Bây giờ vào ngày thứ nhất của tuần-lễ, Ma-ri Ma-đơ-len đến mộ sớm, trong khi trời vẫn còn tối mờ, và thấy hòn đá ấy đã được dời đi khỏi mộ. ²Và vì vậy bà chạy và đến cùng Si-môn Phi-e-rơ, và cùng môn-đồ khác đó mà Giê-xu thương, và nói với họ: “Chúng đã dời Chúa khỏi mộ, và chúng tôi không biết nơi chúng đã đặt Ngài.” ³Vì vậy Phi-e-rơ đi ra, và môn-đồ khác đó, và họ đang đi tới mộ. ⁴Và 2 người đang chạy với nhau; và môn-đồ khác đó chạy trước nhanh hơn Phi-e-rơ, và đến mộ trước; ⁵và cúi xuống và nhìn vào trong, người thấy các vải quấn bằng vải lanh nằm đó; song người không đi vào trong. ⁶Thế thì Si-môn Phi-e-rơ đến, đi theo người, và vào mộ; và người thấy các vải quấn bằng vải lanh nằm đó, ⁷và vải trùm mặt, cái đã ở trên đầu Ngài, không nằm với các vải quấn bằng vải lanh, nhưng được cuộn lại ở một chỗ, ở riêng một mình. ⁸Thế là môn-đồ khác đó, kẻ đã đến mộ trước tiên, ngay sau đó cũng vào, và người thấy và tin. ⁹Vì cho đến lúc đó họ chưa hiểu lời Thánh-Kinh, rằng Ngài phải sống lại từ người chết. ¹⁰Thế là các môn-đồ đó trở về nhà riêng của họ.

Giê-xu xuất-hiện cùng Ma-ri Ma-đơ-len (240/Giăng 20.11-20.18 /Mác 16.9-16.11)

11Nhưng Ma-ri đứng ngoài mộ khóc; và thế là khi bà khóc, bà cúi xuống và nhìn vào trong mộ; ¹²và bà thấy 2 thiên-sứ mặc y-phục trắng, ngồi, 1 vị ở đằng đầu, và 1 vị ở đằng chân, nơi thi-thể của Giê-xu đã được đặt nằm. ¹³Và họ nói với bà: “Hỡi người đàn-bà kia, tại sao người khóc?” Bà nói với họ: “Bởi vì họ đã dời Chúa của tôi đi, và tôi không biết nơi họ đã đặt Ngài ở đâu.” ¹⁴Khi bà đã nói lời này, bà quay quanh, và thấy Giê-xu đứng đó, và không biết rằng ấy là Giê-xu. ¹⁵Giê-xu nói với bà: “Hỡi người đàn-bà kia, tại sao người khóc? Người tìm ai?” Tưởng Ngài là kẻ làm vườn, bà nói với Ngài: “Thưa ngài, nếu ngài đã khiêng Ngài đi, xin bảo tôi nơi ngài đã để Ngài, và tôi sẽ đem Ngài đi.” ¹⁶Giê-xu nói với bà: “Ma-ri-am⁽²⁾!”

Bà xoay lại và nói với Ngài bằng tiếng Hê-bơ-ơ: “Ra-bu-ni” (nghĩa là Thầy). ¹⁷Giê-xu nói với bà: “Hãy thôi bám vào Ta, vì Ta chưa lên cùng Cha; song hãy đi tới anh em của Ta, và nói với họ: ‘Ta lên cùng Cha Ta và Cha của các người, và Đức Chúa TRỜI Ta và Đức Chúa TRỜI của các người.’” ¹⁸Ma-ri Ma-đơ-len đến, loan-báo cùng các môn-đồ: “Tôi đã thấy Chúa,” và rằng Ngài đã nói các điều này cùng bà.

Giê-xu hiện ra cùng các môn-đồ sau của khóa lại (244/Giăng 20.19-20.23 /Lu-ca 24.36-24.43)

19Vậy, khi trời chiều tối, vào ngày đó, ngày thứ nhất của tuần-lễ, và khi những cánh cửa nơi các môn-đồ ở đóng lại, vì sợ dân Giu-đa, Giê-xu đến và đứng ở giữa họ, và nói với họ: “Bình-an ở với các người.” ²⁰Và khi Ngài đã nói điều này, Ngài tỏ ra cho họ xem cả bàn tay của Ngài lẫn sườn của Ngài. Bởi vậy các môn-đồ vui mừng khi họ thấy Chúa. ²¹Vậy thì Giê-xu lại nói với họ: “Bình-an ở với các người; như Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các người.” ²²Và khi Ngài đã nói điều này, Ngài thở trên họ và nói với họ: “Hãy nhận Đức Thánh-Linh. ²³Nếu các người tha tội của bất cứ người nào, tội của họ đã được tha-thứ cho họ; nếu các người giữ lại tội của người nào, chúng đã bị giữ lại.”

Giê-xu hiện ra cùng các môn-đồ có cả Thô-ma (245/Giăng 20.24-20.29 /Mác 16.14)

24Nhưng Thô-ma, 1 trong 12 vị, được gọi là Sinh-đôi, đã không ở với họ khi Giê-xu đến. ²⁵Vì thế các môn-đồ khác nói với người: “Chúng tôi đã thấy Chúa!” Nhưng người nói với họ: “Trừ phi tôi thấy trong các bàn tay của Thầy có dấu đinh, và để ngón tay của tôi vào chỗ có các đinh đó, và để bàn tay tôi vào hông của Thầy, tôi sẽ không tin.”

26Và sau 8 ngày, các môn-đồ của Ngài lại ở bên trong, và Thô-ma với họ. Các cửa đã được đóng, Giê-xu đến và đứng ở giữa họ và nói: “Bình-an ở với các người.” ²⁷Đoạn Ngài nói với Thô-ma: “Hãy đưa ngón tay của người ra đây, và hãy xem các bàn tay của Ta; hãy chìa bàn tay của người ra đây, và hãy đặt nó vào hông của Ta; và chớ bất tín, nhưng tin.” ²⁸Thô-ma trả lời và nói với Ngài: “Lạy Chúa tôi và Đức Chúa TRỜI của tôi!” ²⁹Giê-xu nói với người: “Bởi vì người đã thấy Ta, người đã tin há? Phước cho những kẻ đã chẳng thấy, và ấy vậy mà đã tin.”

Lý do viết tin lành này (246/Giăng 20.30-20.31)

30Cho nên nhiều dấu hiệu khác Giê-xu cũng đã làm trong sự hiện-diện của các môn-đồ, là những điều chẳng được viết trong sách này; ³¹nhưng các điều này đã được viết để các người có thể tin rằng Giê-xu là Đấng Christ, Con Trai của Đức Chúa TRỜI; và sự tin đó, các người có thể có sự sống trong danh của Ngài.

Giê-xu xuất-hiện cùng các môn-đồ trong khi họ đang bắt cá (247/Giăng 21.1-21.14)

21¹Và sau các việc này, Giê-xu biểu-lộ chính Ngài một lần nữa cùng các môn-đồ nơi biển Ti-bê-ri-át; và Ngài đã biểu-lộ chính Ngài theo cách này. ²Có với nhau là Si-môn Phi-e-rơ, Thô-ma gọi là Sinh-đôi và Na-tha-na-ên ở Ca-na trong Ga-li-lê, các con trai của Xê-bê-đê, và 2 người khác thuộc các môn-đồ của Ngài. ³Si-môn Phi-e-rơ nói với họ: “Tôi sẽ đi đánh cá.” Họ nói với

¹ một-được là thuốc ướp xác; một (Hán-ngữ) là: chìm mắt; chết; hết; mắt. 100 cân/pao = 34 kg theo StudyLight.org

² Ma-ri-am là tên bằng tiếng A-ra-ma-ít của Ma-ri

Tin Lành theo Giăng
(Giăng 21.4-21.25)

người: “Chúng tôi cũng sẽ đi với anh.” Họ đi ra, và xuống thuyền; và đêm đó họ chẳng bắt được gì cả. ⁴Nhưng khi ban ngày bấy giờ đang ló ra, Giê-xu đứng trên bãi biển; tuy nhiên các môn-đồ chẳng biết rằng đó là Giê-xu. ⁵Vì vậy Giê-xu nói với họ: “Các con, các con không có một con cá nào, phải không?” Họ trả lời Ngài: “Không.” ⁶Và Ngài nói với họ: “Hãy thả lưới bên phía tay hữu của thuyền, và các con sẽ tìm được.” Vì vậy họ thả xuống, và thế thì họ không thể kéo nó vào bởi cơ số lớn cá. ⁷Bởi vậy môn-đồ đó, kẻ Giê-xu đã thương-yêu, nói với Phi-e-rơ: “Áy là Chúa.” Và vì vậy khi Si-môn Phi-e-rơ nghe rằng ấy là Chúa, người mặc y-phục ngoài vào (vì người đã lột trần vì công việc), và nhảy xuống biển. ⁸Nhưng các môn-đồ khác đến trong thuyền nhỏ, vì họ không xa đất liền, song xa độ chừng 200 cu-bít, kéo lê cái lưới đầy cá. ⁹Và vì vậy khi họ đã bước ra lên trên đất liền, họ thấy lửa than để lên rồi, và cá đặt trên nó, và bánh mì. ¹⁰Giê-xu nói với họ: “Hãy đem đến một số cá mà các người bấy giờ đã bắt được.” ¹¹Si-môn Phi-e-rơ đi lên và kéo lưới tới đất liền, đầy cá lớn, 153 con; và dầu có quá nhiều, lưới chẳng đứt. ¹²Giê-xu nói với họ: “Hãy đến ăn sáng.” Không một người nào trong các môn-đồ dám hỏi Ngài: “Ngài là ai?” biết rằng ấy là Chúa. ¹³Giê-xu đến và lấy bánh mì, và cho họ, và làm một thể ấy với cá. ¹⁴Bấy giờ đây là lần thứ ba Giê-xu được biểu-lộ chính Ngài cùng các môn-đồ, sau khi Ngài đã được sống lại từ người chết.

Giê-xu nói chuyện với Phi-e-rơ (247/Giăng 21.15-21.25)

¹⁵Thế là khi họ đã xong bữa ăn sáng, Giê-xu nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, con trai của Giăng, người có yêu Ta vô điều-kiện⁽¹⁾ hơn những điều này chẳng?” Người nói với Ngài: “Vâng, thưa Chúa; Chúa biết rằng tôi thương⁽²⁾ Chúa.” Giê-xu nói với người: “Hãy cho những chiên con của Ta ăn.” ¹⁶Ngài lại nói với người lần thứ hai: “Si-môn, con trai của Giăng, người có yêu Ta vô điều-kiện⁽³⁾ chẳng?” Người nói với Ngài: “Vâng, thưa Chúa; Chúa biết rằng tôi thương⁽⁴⁾ Chúa.” Ngài nói với người: “Hãy chăn các chiên của Ta.” ¹⁷Ngài nói với người lần thứ ba: “Si-môn, con trai Giăng, người có thương⁽⁵⁾ Ta chẳng?” Phi-e-rơ buồn-rầu bởi vì Ngài nói với mình lần thứ ba này, rằng: “Người có thương⁽⁶⁾ Ta chẳng?” Và người nói với Ngài: “Thưa Chúa, Chúa biết tất cả các sự việc; Chúa biết rằng tôi thương⁽⁷⁾ Chúa.” Giê-xu nói với người: “Hãy cho các chiên của Ta ăn.” ¹⁸Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, khi người trẻ hơn, người thường tự thất lung, và bước đi bất cứ nơi nào người muốn; nhưng khi người trở nên già, người sẽ dang các tay của người ra, và người khác sẽ thất lung người và đưa người tới nơi người không muốn.” ¹⁹Bấy giờ Ngài đã nói điều này, báo hiệu bởi loại chết gì người sẽ làm vinh-quang Đức Chúa TRỜI. Và khi Ngài đã nói điều này, Ngài nói với người: “Hãy theo Ta!” ²⁰Phi-e-rơ, xoay lại, thấy môn-đồ mà Giê-xu yêu đang đi theo; kẻ cũng đã nghiêng trở lại trên ngực của Ngài ở bữa ăn tối đó, và đã nói: “Thưa Chúa, ai là kẻ phản Chúa?” ²¹Bởi

vậy, thấy người, Phi-e-rơ nói với Giê-xu: “Thưa Chúa, người này thể nào?” ²²Giê-xu nói với người: “Nếu Ta muốn nó vẫn còn cho tới khi Ta đến, thì can gì với người? Người hãy theo Ta!” ²³Vì vậy lời nói này đi ra giữa anh em rằng môn-đồ đó không chết; tuy nhiên, Giê-xu đã chẳng nói rằng người sẽ chẳng chết, duy chi: “Nếu Ta muốn nó vẫn còn cho tới khi Ta đến, thì can gì với người?”⁽⁸⁾”

²⁴Đây là môn-đồ đó là kẻ mang chứng cứ về các việc này, và đã viết các việc này; và chúng ta biết rằng lời chứng của người là thật.

²⁵Và cũng có nhiều việc khác mà Giê-xu đã làm, mà nếu chúng được viết *xuống* chi-tiết, tôi tưởng rằng ngay cả chính thế-giới cũng sẽ không thể chứa hết những sách được viết ra.

¹ἀγαπάω: ã-gáp¹pá-ò, thương vô điều-kiện

²φιλέω: -phi¹lê-ò, thương tình-cảm, kính mến

³ἀγαπάω: ã-gáp¹pá-ò, thương vô điều-kiện

⁴φιλέω: -phi¹lê-ò, thương tình-cảm, kính mến

⁵φιλέω: -phi¹lê-ò, thương tình-cảm, kính mến

⁶φιλέω: -phi¹lê-ò, thương tình-cảm, kính mến

⁷φιλέω: -phi¹lê-ò, thương tình-cảm, kính mến

⁸bản khác thiếu: thì can gì với người